

SLOVENSKI NAROD.

Izjaja vsak dan svečer izvešči nedelje in pravnike ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo na vse leto 25 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača na vse leto 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčije celo leto 28 K, za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vpošiljanja naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 14 h, če se oznanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaševih ulicah št. 5. — Upravištvu naj se blagovolično pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištvu telefon št. 35.

Slovanski shod v Pragi.

Razprave slovanskega shoda v Pragi so v nemških krogih, tako v Nemčiji kakor v Avstriji, zbudile veliko plahost. Nemci se boje združenja Slovanov iz narodnostnih, iz političnih in iz gospodarskih razlogov, saj vedo, da bodo želi samo, dokler ne bodo Slovani združeni na skupno postopanje. V četrtek zvečer je bil slavnostni banket, ki ga je priredila mestna občina praška udeležnikom slovanskega shoda.

Ruski delegat Krasovskij je napil cesarju avstrijskemu, dr. Kramář je napil ruskemu carju, dr. V. Černy je napil srbskemu kralju, bolgarskemu knezu in črnogorskomu knezu. Gostom slovanskim in slovanski vzajemnosti je napil praški župan dr. Groš.

Poljski delegat Chyliniski je izjavil, da se bodo Poljaki udeleževali vseh priprav in sodelovali pri vsakem delu za porazumljenje in združenje vseh slovanskih narodov. Pri tem združenju je treba varovati individualnost vsakega naroda. Poljaki so razdeljeni na tri države. Poljaki na Ruskem žele sprave z Rusi na podlagi pravice in pravičnosti, v smislu onih plemenitih načel, ki jih je proklamiral dr. Kramář začetkom shoda. Poljaki na Pruskem morajo bojevati strašen boj za svoj obstanek, vendar je upati, da zmaga. Poljakom v Galiciji se godi najbolje, ker so deležni največje svobode. Ta svoboda Poljakov ni enotnosti avstrijske države nič škodovala. Politični interesi zahtevajo, da se zveza Poljakov z drugimi državami poglubi in utrdi. Govornik je napil slovanski Pragi.

Potem je govoril ruski delegat Maklakov. Omeniti je, da velja Maklakov za najmenitnejšega ruskega jurista in da je v dumi pri vseh strankah visoko čislani in ga splošno smatrajo za moža bodočnosti. Maklakov je rekel, da vidijo vsi slovanski narodi v Pragi in na Čehih, kaj zamore doseči narod, kadar zlo mi verige, kaj ustvari in pomeni narodnostna misel v življenju slovanskih narodov. Narodni prepoved Čehov je koristil v silni meri misli vseslovanskega zedinjenja. Že leta 1848. je bil v Pragi prvi shod avstrijskih Slovanov, a leta 1867. je bila poslana deputacija Čehov na shod v Moskvi. Tisti poskus se ni posrečil in se ni mogel posrečiti, a prišel je ugodnejši čas in zopet smo se zbrali. Naše ve-

liko delo, ki ima prinesiti bogat sad in ustvariti novo kulturno silo ter otvoriti novo dobo svetovne zgodovine, ki je prirodni zaključek razvoja slovanskih narodnosti, je bilo od mnogih opazovano z nezaupnostjo. Mnogi so mislili, da bomo obnovili stare prepire čim se snidemo, a da namesto zblizanja in združenja rodi ta shod nove boje in sovražnosti. To pa se ni zgodilo in se ne more več zgoditi. Skušnje so nas izmodrile. Prišli smo sem, ne da bi vzbujali spomine na preteklost, nego da bi delali za bodočnost. Spominjamo se preteklosti samo da spoznamo napake in krivice, ki se ne smejo več zgoditi. Vemo, kdo je vsled naših razporov postal mogočen in komu delamo na roke z domačimi prepiri. Verujemo, da je mogoče rešiti tudi najbolj zapleteni domači razpor, če se lotimo tega rešenja v smislu pravice in pravičnosti, kajti vseslovanska ideja obsega v sebi priznanje in ravnopravnost vsakega slovanskega naroda. Spoznali smo, da je izguba in gorje vsakega slovanskega naroda gorje nas vseh, a radostno spoznanje, da delamo na temeljito preobrazbo življenja vseh slovanskih narodov, je razgnalo tudi dvome naših malodušnih bratov in nade naših sovražnikov. Kar smo tu v Pragi storili, ne izgine iz zgodovine. Razkrili smo si čustva, ki so nepozabna, povedali smo si besede, ki nas vežejo in ustvarili dela, ki ne bodo umrla. Končno je govornik napil češki domovini, Pragi in njenemu županu dr. Grošu.

Poljski delegat grof Olizar se je spominjal besed, ki jih je izrekel predsednik ruske dume, Homjakov, ko je v Petrogradu jemal slovo od Kramářa, Hribarja in Hlibovickega, namreč, da bi bil smrten greh, pozabiti na ideje, ki so bile izrečene glede slovanske vzajemnosti. V dokaz, da se te ideje niso pozabile, je sedanjí shod. Na temelju bratstva in enakosti je z združenimi močmi delati na to, da se vsak slovanski narod povzpne tako visoko, kakor Čehi in da si slovanski narodi med seboj ne bodo nikdar delali škode. Govornik je napil dr. Kramářu kot provzročitelju shoda in vsem slovanskim bratom, ki hočejo delati za uresničenje slovanske vzajemnosti.

Hrvaški delegat dr. Lorković je naglašal, da hočejo Hrvatje biti na jugu to, kar so Čehi na severu, bodočnost Hrvatov pa je odvisna od zveze s Srbi. Na podlagi hrvaško-srbske zveze se bo rešil jugoslovanski problem.

Ruski delegat Krasovskij se je spominjal tistih Slovanov, ki niso zastopani na shodu.

Srbski delegat Geršič je, napijajoč Čehom v imenu vseh Jugoslovancev, naglašal, da so uspehi Čehov uspehi slovanstva, ker so vsem v korist. S pravico med brati se je zagotovila nova doba kulturnega in gospodarskega procveta slovanstva.

Srbski delegat dr. Popović je pojasnil pomen sprave, sklenjene med Srbi in Hrvati na Ogrskem, na Hrvaškem in v Dalmaciji, ki jim omogoči izpolniti svojo narodno misijo na slovanskem jugu.

Bolgarski delegat Lukanov je pojasnjeval, koliko se imajo Bolgari zahvaliti Čehom, ki so bili v preminogih ozirih njihov učitelj.

Zupan Hribar se je z vznesenimi besedami zahvalil Čehom, da so omogočili in provzročili ta shod, ki okrepi vse slovanske narode in postavi njih bodočnosti nove temelje.

Češki delegat dr. Matuš je povedal, da je pred 41. leti potoval s Palackim in Riegrom na slovanski shod v Moskvo in v Petrograd. Vsi Slovani so bili takrat zastopani, samo Poljakov ni bilo. Danes so tudi ti zastopani na shodu. Slovani ne smejo obupati. Treba je vztrajati in delati. V dobi živimo, ki obeta, da se bo 20. stoletje na koncu imenovalo slovansko stoletje. Sijajni bodočnosti slovanstva je govornik zaklical: Na zdar!

Poljski delegat dr. Grek se je spominjal usodnih udarcev, ki so zadeli Poljake. A kar je tu videl in slišal, je vzbudilo v njem sladko upanje: **ex oriente lux, od vzhoda pride pomoč.** Imamo vtisk, je dejal govornik, da slovanski genij, ki je spojil Puškina in Mickiewicza, v bodoče ne bo družil samo mož poezije, nego tudi moža dela in dejanja; da ta genij, ki je dal Rusom Tolstega, jim bo dal tudi moža velikih političnih dejanj, Maklakove. Govornik je v krasnih besedah napil ruskim možem slovanskih idealov in članu dume Maklakovu.

Delegat grof Bobrinskij je izrazil svoje presrečno veselje nad bratsko vzajemnostjo, ki jo je ustvaril ta shod in se je potem spominjal svojega potovanja v Prago. Vozil se je čez Poznanjsko, čez zemljo, ki jo škrope slovanske solze in kjer bijejo slovanski bratje smrtni boj za svoj obstanek. Pozval je navzočene, naj z molkom na ustnih ostanejo raz sedeže v izraz, da bije srce vsega Slovanstva za brate na Poznanjskem.

Ruski delegat Krasovskij se je spominjal tistih Slovanov, ki niso zastopani na shodu.

Malorus dr. Dudykiewicz je v imenu rdeče Rusije napil izpolnitvi slovanskih stremeljenj.

Bolgar dr. Kalinkov je napil medsebojni bratski pomoči Slovanov, ki naj osvobodijo tiste, ki niso svobodni, ojači slabe in utrdi močne.

Vrsto napitnic je zaključil dr. Kramář želeč, da bi shod rodil kar največ pozitivnih uspehov. Ločiti se moramo s sveto prisego, da bomo z vsemi močmi delali, da v vsem slovanskem svetu vzbudimo slovansko zavest in spoznanje, da je naša moč v duševnem in idealnem edinstvu. Nečemo delati politike ognja in meča, nego politiko bratstva in ljubezni. Govornik je napil pravemu slovanskemu delu v duhu bratske enakosti in svobode.

Na plenarni seji shoda v petek je bila najprej debata o poročilu dr. Scheinerja glede sokolske organizacije. Govorili so Hrvat dr. Vinković, Rus Krasovskij, Rus grof Bobrinskij in Čeh Balicki, na kar je bila zadevna resolucija soglasno sprejeta.

O resoluciji, ki jo je predlagal Gabršček glede organizacije slovanskega knjigotštva, so govorili Hrvat Gjaliski, Malorus Vergun, Čeh Taborsky, Poljak Doboszynski in Rus Stahovič. Predlog je bil sprejet.

Napoved se je razpravljalo o predlogu dr. Kramářa, naj se izvoli izvršni odbor, ki ima izvršiti storjene sklepe. Ruski delegat Krasovskij je predlagal, naj bo sedež tega odbora v Pragi in naj bo predsednik dr. Kramář. To je bilo z navdušenjem sprejeto. Zastopniki Rusov v odboru so grof Bobrinskij, Krasovskij in dr. Hlibovicki, njih namestniki pa Maklakov, Lvov in Dudykiewicz. Zastopniki Jugoslovancev so: dr. Kumanudi, dr. Tresić-Pavičić, Bobčev in Hribar, njih namestniki pa: Baljak, Vuković, Luckanov in Gabršček.

Po sprejetju nekaterih drugih predlogov glede organizacije slovanskih pravnikov, zdravnikov itd., je poročal dr. Preiss o vseslovanski razstavi v Moskvi in predlagal, naj bo izvršni odbor temelj razstavnemu odboru. V razstavnem odboru naj bo 14 Rusov, 8 Poljakov, 8 Čehov, 4 Srbi, 2 Slovence, 3 Hrvatje in 3 Bolgari.

S sprejetjem tega predloga je bila seja končana. **Razstveni odbor**

ima že 15. decembra t. l. svojo prvo sejo, in sicer v Varšavi.

V soboto je bila zadnja seja slovanskega shoda. Začetkom te seje je bil prečitani telegram moskovskega župana Gučkova, ki je pozdravil shod, želeč v imenu Moskve trdnega zblizanja vseh slovanskih narodov na skupno delo za slovanstvo.

Dalje je dr. Kramář naznačil, da se priredi na spomlad nov shod slovanskih delegatov v Petrogradu.

Ruski delegat Korabljev je priporočal, naj bo prihodnje leto shod slovanskih publicistov in učencev v Petrogradu, naj se izda v ruskem jeziku knjiga o Slovanih in naj se tudi izda in v kar mogoče velikem številu razširi stenografični zapisnik sedanjega shoda. To ima izvršiti izvršni odbor.

Za slovo so potem še govorili: dr. Kramář, Krasovskij, Dmowski, Geršič, Lvov, Bobčev, Gjaliski, Gabršček, Zdzichowski in Dudykiewicz, ki so vsi poudarjali veliki pomen doseženega edinstva in storjenih sklepov ter obetali, da bodo z vsemi močmi delali na uresničenje teh sklepov in sploh na prosep skupnih kulturnih in gospodarskih potreb Slovanstva.

Ruski delegatje so bili zložili 2000 K, poljski delegatje 1600 K, da se o praškem shodu izda spominski spis, ki se razširi med vsemi Slovani.

Praški shod je končan. Prijatelji in neprijatelji slovanstva so imeli priliko spoznati, da ta shod ni bila paradna manifestacija, da se slovanski delegatje niso zbrali na prazno demonstriranje in banketiranje, marveč da so se sešli na resno delo. Bil je to shod resnih ljudi dela.

Trdno so pričakovali sovražniki slovanstva, da se shod razbije koj v začetku, da pride koj do nasprotij in do konfliktov vsled starih sovražnosti med posamičnimi slovanskimi narodi. Pa to pričakovanje, ki so je najbolj gojili Nemci, se ni izpolnilo. V edinstvu, v bratski slogi se je začel in se je končal ta shod in je rodil znaten, važen, krasen sad. Dvoje je že danes zagotovljeno: **vseslovanska razstava v Moskvi** in ustanovitev vseslovanske banke.

O zadnjem parlamentarnem zasedanju.

Dunaj, 19. julija. Poteklo je leto, odkar zboruje parlament, izvo-

LISTEK.

Klasova Tona.

Včeraj ljubila,
danes trpim —
jutri že mrtva
na odru ležim.

Španska pesem.

Nebo je bilo prevlečeno s čisto tenko tančico svetlih oblakov, nanizanih, in obsijanih s prosojno večerno lučjo, ki se je prelivala v oranžnih in rožnih valih. Ali polagoma je nebo bledelo, in hladne sence so prepregale nebo od severa, le zapad je še gorel in rumenel, dokler se ni zadnja temno-rožna nijansa spremenila v svinčeno-siv oblak. Sence so se gostile, somrak je sivel in temnel, kakor bi sipal pepel iz nebeške kupole, a že so se prižigale zvezde druga za drugo, rastle so in se večale, trepetale in sipale.

Včer je mrl nad vasjo, šum je utihnil, plaval je noč, globoka noč. Klasova Tona se je zaprla v svojo kamrico in se naslonila na okno. V pisani majolki je imela natrganih poljskih in gozdnih rož, belih kresnic, rumenih šentjanžnic, ki so razsiale svoj mogočno dišeči prah, ostro nazobčani nageljni so se tiščali bele detelje, in njen sladki duh je spomi-

njal deklico krasne poletne noči tam med travniki, med njivami, kjer se je snoči našla s svojim fantom.

Kadar je Tona videla rdeče gavgrože, ali so ji od daleč zadišale, se je spomnila na fanta, na lepega Naceta, kot ga je klicala vas. Dekleta so pravila o njem: »Oj, to je zal! Pa golant!« In potem so si zakrivale oči, zardevale in vzdihovale.

Ko je Klasova začela misliti na to, da so fantje čedne in lepe postave, da jih vidi rajša od deklet, je bila še zelo mlada. Toliko, da je nehala hoditi v šolo, in da v cerkvi ni več klečala pred velikim oltarjem, že so ji ugajali zagoreli obrazi mladih vasčanov, in začela je kot druga dekleta saditi rožmarin in roženkravt. Zdelo se ji je celo nekot v svetli noči, da je sosedov pastir prišel pod njeno okno. Tiho in boječe je zajeljal: »Tončka, ali spiš, ali kar tako ležiš?« Seveda se mu ni oglasila, takšnemu smrkolinu, tudi ne potem, ko ji še ni dal miru, temveč je zagostolel: »Če se ne boš oglasila, se ne boš nikoli omožila.« Sklenila je, da ga drugi dan pošteno strese za ušesa, ali takoj nato se ji je zasmilil ubogi pastirček, zakaj izza vogla so se isti trenotek prikazali vaški fantje in so zaljubljenega vasačca nabili z vrvo in jokajočega naglani v hlev spat.

To je bilo prvič, da je prišla v dotiko s fanti, kasneje se je pogosto ponavljalo, da jo je vzbudilo ponoči

trkanje na njeno okno, ali nikoli ni bilo pravega, da bi se ji zdelo vredno in bi se mu oglasila. Šele letos spomlad je prišel pravi.

Bila je na vrtu in prilivala gavgtrožam, ko je prišel mimo Balančev Nace.

»Ali si res ti, Klasova Tona? Pravijo, da je ni gorše od tebe pod šentvidskim zvonom.«

Ni vedela, kaj bi odgovorila na to, zato je samo rdela.

»Če so rože tvoje, mi daj eno. Nosil jo bom v spomin na najgoršega dekleta.«

Res, vseč ji je bilo to govorjenje, kot bi jo kdo božal in žgečkal okoli srca, tako ji je dobro delo. Kar nevede je odtrgala rdeč rožni popek in poslala oči k fantu. Vedela je že, da je to lepi Nace, saj so njene prijateljice zmerom govorile o njem, in bil je v resnici zelo postaven in čeden fant. Klobuk je imel postrani, za njim pa krivce, nazaj zasukan. To je pomenilo, da kliče na korajžo, in da je potrjen v vojake.

Dekle mu je ponudilo rožo, ne da bi izpregovorilo, in Nace jo je prijel za roko.

»Kaj ne, Tona, midva se bova zmerom rada imela?« je spregovoril naenkrat; možko se je držal, a zdelo se je, da hoče s tem zakriti malo zadržega, ki se ga je polastila. Ustne je zakročil na smeh, in oči so mu sijale

tako svetlo, in kot rjava iskra je gorela njegova zenica.

»Kaj ne, Tona, da me boš rada imela?«

Stopil je prav do ograje, potegnil dekleta k sebi in jo z obema rokama objel okoli pasa.

Dekle je pogledalo začudeno, strmelo je in v veselju ji je plavalo srce. Ni vedelo odgovora, saj ni razumelo njegovih besed, le tako prijetno so se glasile.

Pogledala mu je v oči in nagnila glavo. Le kaj govori, je pomislila. Tako nenadoma je prišel kot burja, in zdaj govori, tako sladko govori, kot bi rožice sadil. In zelo ji je ugajal, tako zasenčena z rjavo svilo so bila njegova lica, in na ustnih sta se vila dva tako srčkano zavita kodra, na vsako stran eden. Hipoma ji je bilo tako srečno pri srečju, da se je zasmejala.

»Saj te imam rada!« Nace je stisnil njeno roko in zašepetal:

»Rada me imej, Tona, res me imej rada. Ne veš, kako si moja, če ti prav še nisem nikoli povedal.«

Dekle ni vedelo, kaj bi reklo. Samo smejala se je, smejala brez konca.

Nace je šel, klobuk je imel postrani in rožo za trakom zraven krivcev. Šel je in žvižgal, korak mu je bil pa tako lahek in poskočen, kot da

gre na ples, na vesel, razposajen ples.

Hihhihi, se mu je smejala srce.

Hihhihi!

In sedaj je bila noč, in Tona je slonela na okno.

»Ali pride, ali ne?« je ugibala in nos in usta pritikala k cveticam v majolki in duhala in pila sladki duh bele detelje. Zmerom ji je bila v spominu včerajšnja noč na vaških travnikih, ko so svatovale zvezde na nebu, ko so vasaovali vso noč metulji pri rožah.

Ah, kako naj bi se ubranila Klasova Tona lepoti in čarobnosti kresne noči, ki jo je zvalila k grmadi na hrib nad poljem. Nace je žgal ogenj, in ko je vse pogorelo, so se razkropili fantje z dekleti po polju, med žitom in rožami. Od tu, od tam in od povsod so odmevali in zveneli veseli vriski in klici, razposajen smeh, napol plahi, napol vabeči vzdih. Toni je klila in cveteha ljubezen v srečju, goreč in vroč ogenj ji je ostal v prsih, ki se ni dal več pogasiti. Čudna je bila kresna noč, polna radosti in neznane veselja in neukročene strasti. Nace jo je objel okoli vratu, in nenadoma ji je prišlo, da je morala pritisniti svoja lica k njegovim, da so njene roke iskale njegovih rok. A takoj nato ga je pahnila od sebe, skočila k njemu in se ga ovila, oklenila kot blazna.

(Konec prihodnjč.)

ljen na podlagi splošne in enake volje pravice. Dasi se vse nade, ki jih je javnost stavila v novo, na demokratični podlagi stoječo zbornico, niso uresničile, vendar je treba priznati, da se nova zbornica od svojih predhodnic vsaj v tem oziru razlikuje, da je redno delovala. Preje so potekla leta, ne da bi parlament prišel do rednega delovanja. Sedaj v novi zbornici se je pač tudi semtertja pojavila stara bolezen, ovirajoča redno funkcioniranje parlamentarnega stroja, toda zdravi organizem nove ljudske zbornice je premagal vse bolezenske bacile ter omogočil, da se je parlamentarno delo lahko razvijalo v pravilnem toku in s tem podalo jamstvo za normalno in pravočasno rešitev vseh državnih potreb. Dasi se valovi medsebojnega nasprotstva med posamnimi strankami in narodi tudi v ljudskem parlamentu niso plegli, vendar so se v toliko polegli, da niso zavirali rednega dela. Pri proračunski razpravi se je zdelo, da nova zbornica zaide na stara izhrojena pota svojih prednic, to je da ustavi svoje delovanje. No, to je bila samo trenutna kriza, ki je, čim je bila premagana, še pospešila redno delo. Ni dvomiti, da je ljudski parlament že v tem zasedanju pokazal svojo življensko sposobnost, vendar bi bilo še prezagodaj, če sedaj sklepali na njegovo absolutno uspešno delovanje v bodočnosti. Preskušnje, ki bi dajala jamstvo, da bo nova zbornica korporacija reda in dela, še tudi ta parlament ni preстал. To se bo šele pokazalo, ko pridejo na dnevni red vprašanja take važnosti, kakor je podražavljenje železnic, starostno zavarovanje in predvsem jezikovni zakon. Šele če bo parlament s potrebno resnostjo in s potrebnim umevanjem rešil tudi ta vprašanja, se bo dala izreči definitivna sodba o novem takozvanem ljudskem parlamentu. V preteklem, v petek končanem zasedanju je bilo vloženih 140 nujnih predlogov, 910 predlogov in 3700 interpelacij.

Za Istro.

Dunaj, 19. julija. Sekcijski načelnik dr. Engel je sklical istrske državne poslance na konferenco, na kateri se je razpravljalo o akciji, ki jo vlada namerava uvesti v prosepah gospodarskega in kulturnega napredovanja istrskega prebivalstva. Te seje so se udeležili poslanci deželni glavar dr. Rizzi, dr. Laginja, Mandić, Spinič in Spadaro. Dr. Engel je razvil program vladne akcije, ki obsega zgradbo novih cest in pristaniških naprav, ustanovitev 35 novih poštinih uradov, napravo telefonske zveze med Istro in Trstom, ustanovitev novih ljudskih, meščanskih in kmetijskih šol z državnimi podporami in druge gospodarske naprave. Poslanci so izrazili svojo zadovoljnost in svoje veselje, da se je vlada končno vendarle odločila kaj storiti za bedno Istro ter naglašali, da je treba nemudoma pričeti z napovedano pomnoženo akcijo. Sekcijski načelnik dr. Engel je obljubil, da bo vlada pričela s pomožno akcijo še tekom tega leta in da se bo izvedla v 10 do 15 letih.

Proti Čehom na Nižje Avstrijskem.

Dunaj, 19. julija. Načelnik društva »Bund der Deutschen in Niederösterreich« je posetil nemškega ministra-rojaka Pradeja, da bi ga opozoril na veliko nevarnost, ki baje grozi nemštvu na Nižje Avstrijskem od Čehov. Predvsem je zahteval od ministra, naj deluje na to, da se razveljavi naredba naučnega ministrstva glede Komenskega šole na Dunaju. Minister je izjavil, da bo stopil v dogovor z ministrom za notranja dela in z naučnim ministrom ter skušal doseči, da se omenjena naredba razveljavi. Nemški nacionalisti sklicujejo 19. septembra velik protestni shod proti odredbi naučnega ministrstva glede Komenskega šole.

Poljski poslanec Dmowski o slovanski konferenci.

Praga, 19. julija. Predsednik »Kola polskega« v gosudarstveni duhu se je izrazil o rezultatu slovanske konference v Pragi med drugimi takole: Nasilstva pruske vlade nampram poznanskim Poljakom so dala povod, da je poljska javnost jela iskati tesnejših stikov z ostalimi Slovani. V tem oziru so našli ugodna tla pri vseh slovanskih narodih na zapadu in če se sedaj na Ruskem v tem vprašanju še ni takšnega razpoloženja, kakor bi bilo želeti, je vendar važno, da se k skupnemu slovanskemu nastopu pritegne oni del ruskega naroda, ki si je svest naloge, ki jo ima v javnem življenju slovansko. Novo slovansko gibanje ima za smoter zagotoviti svobodno razvoj vsem slovanskim narodom. V tej smeri je praška konferenca sprejela zelo važne in docela jasne določbe. Poljaki smatrajo to za zelo pomembno, ker jim daje to jasno zvesto za.

dovoljni s tem, da so vsi udeleženci kongresa pokazali veliko umevanje glede pomena in važnosti poljskega naroda za vse slovansko.

Poset angleškega kralja v Ištu.

Dunaj, 19. julija. Dvorni maršal knez Montenuovo je bil večeraj pri cesarju v avdijenci, da se z vladarjem dogovori glede sprejema angleškega kralja v Ištu. Cesar je imel prvotno namen prekiniti svoje bivanje v Ištu in se vrniti za dva dni na Dunaj, da bi tam čim najslajšje mogel sprejeti kralja Edvarda. Ker pa je kralj Edvard sporočil, da pride v Išt in da neče cesarju povzročati nobenih neprilik s tem, da bi se moral vrniti radi njega na Dunaj, se je definitivno določil Išt kot kraj poseta. Sestanku vladarjev bo prisostvoval tudi prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand.

Ministrska kriza v Srbiji.

Belgrad, 19. julija. Kralj Peter je pozval k sebi predstavitelje staroradikalne in samostalne stranke v svrhu, da z osebno intervencijo doseže sporazumljenje med obema radikalnima skupinama. Na konferenci se je vsestransko razmotrival politični položaj in zastopniki obeh strank so se kočno zedinili v toliko, da naj zopet Velimirovič prevzame sestavo novega ministrstva. Belgrad, 19. julija. V sled direktne intervencije kralja Petra se je doseglo popolno sporazumljenje med staroradikalno in mladoradikalno stranko. Novo ministrstvo sestavi Velimirovič. Ministrstvo bo imenovano baje že danes.

Ustava na Turškem?

Sofija, 19. julija. Iz Carigrada je došla vest, da razmotrivajo v Yildiz Kiosku vzpričo revolucionarnega gibanja med vojaštvom resno vprašanje o uvedbi ustave. Sultan namerava baje uveljaviti zopet ono ustavo, ki jo je dal, ko je nastopil vlado.

Revolucija v Perziji.

Berolin, 19. julija. Iz Teherana poročajo, da je vlada izdala naredbo, s katero se omejuje volilna pravica za volitve v parlament na osebe, ki so večje čitanja in pisanja. Petrograd, 19. julija. Iz Tebrisa javljajo, da je šah ukazal, da mu izroče vodja upornikov živega ali mrtvega proti posebni zelo visoki nagradi. Tristo kozakov je dobilo povelje, naj napadejo južni del mesta Sater Khan in skušajo dobiti v pest voditelja upornikov. Doslej se kozakom še ni posrečilo izvršiti vladarjev ukaz.

Dopisi.

Iz kamniškega okraja. Dne 15. julija je imelo učiteljstvo tega okraja uradno konferenco v prijaznem Kamniku. Po maši je otvoril ces. kr. okrajni šolski nadzornik gosp. Franc Gabršek slavnostno sejo. Ko je pozdravil navzočega g. glavarja, sodniškega svetnika gosp. dr. Klavda, mestnega župana g. dr. Krauta in zastopnika duhovščine, dekana g. Lavrenčiča, je povabil slavnostnega govornika g. Tomana, kateri je v kratkih potezah podal glavne momente iz cesarjevega življenja in kot zaščitniku šole in učiteljstva zaklical: Slava! Ko je prebral g. Trante udanostno izjavo, je bil spored končan. V uradnem delu je podal gosp. nadzornik pedagoške utrinke, po katerih želi, da se vsak predmet poučuje. Z veseljem je sprejelo učiteljstvo ta navodila, ker se je prepričalo, da je dobilo v osebi g. Gabrška nadzornika-šolnika, kateri pozna današnje stanje moderne pedagogike. G. Levec iz Ljubljane je pokazal, da je strokovnjak v popisju in pridobili bi bili zelo veliko iz njegovega predavanja, ako bi smeli tudi kaj povprašati. Drugič bomo o taki priliki vstali in odšli. Pri obedu, v zaradi postrežbe slavnostni restavraciji g. Kende, kjer je prav marljivo in lepo godla meščanska godba, kjer so nas razveseljevali ljubki glasovi ljubzenih koleginj in vnetih pevcev kolegiov, je napil naš glavar g. Letnar c. kr. okrajnemu glavarju g. Kresseju. Slednji si je pridobil ta dan simpatije vsega učiteljstva. Čast takemu možu!

Z Dolenjskega. Učiteljska konferenca novomeškega okraja se je vršila prav slovesno dne 15. t. m. v Rudolfovem v proslavo 60letnega jubileja presvetlega cesarja. Prihitelo je skupaj razen Kočvarjev, do malega vaje učiteljstvo, posebno častno je pa bilo število naših nežnih krasotic. S svojo navzočnostjo so nas počeštili častiti gostje: preblagorodni gospod baron Rechbach, c. kr. okrajni glavar, m. prošt g. dr. Elbert, kapiteljski vikar; ravnatelj državne gimnazije, ravnatelj kmetijske šole, zastopnik c. kr. okrajnega sveta, g.

Zorc, g. Umek kot zastopnik občine, predsednik krajnega šolskega sveta, g. Rozman, predsednik okrajnega sodišča J. Kavčič je bil pa uradno zadržan in je opravil svojo odsotnost pismeno in daroval v to svrhu za »Učiteljski konvikt« 20 K. Bodi plemenitemu gospodu izrečena na tem mestu vsa čast in iskrena zahvala. Ob 9. uri je bila v kapiteljski cerkvi slovesna sv. maša med izbornim petjem moškega zbora učiteljskega osebja pod vodstvom strokovnjaka g. Hladnika, osebno nam je omeniti priključni bariton - solo g. Janka Vozla, učitelja iz Trebnja. Po maši se je učiteljstvo skupno s častitimi gosti fotografiralo in nato zbralo v prekrasno dekorirani čitalniški dvorani. Sredi odra je bil postavljen velik cesarjev kip, ob straneh sedeži za govornike, vse pa v zelenju in najlepših cvetlicah, kakor da bi stopili v mestni park. Za to prireditve se nam je zahvaliti cenjenim koleginjam iz Rudolfovega, g. nadučitelja Gebauerja in njegovi soprog. Gosp. Jos. Turk, c. kr. okrajni šolski nadzornik, je otvoril običajno konferenco, proslavljal vzorne vladarske čednosti in izjavil, da ne more ob tako redkem jubileju dati boljše duška svojim čutilom, kakor s trikratnim »Slava-klicem« na presvetlega cesarja. Po otvoritnem govoru je prebral g. Davorin Matko vdanostno izjavo g. c. kr. okrajnemu glavarju s prošnjo, da jo odpošlje na najvišje mesto. Zapisnikarjem se izvolila g. Koželj in gđc. Vrče. Za slavnostnega govornika je bil določen g. nadučitelj Fr. Potokar, ki je poročal o cesarjevem delovanju s posebnim oziranjem na razvoj šolstva, kako ga je morila stara šolska politična uprava in kako se je povzdignilo pod praporom novega drž. šol. zakona, pod zaščito presvetlega vladarja, na nivo zlate svobode in prosvete. Govor se je završil s cesarsko himno. Poročilo o nadzorovanju se je omejilo le na splošne opazke, osobito na delovanje zunaj šole. O poslovanju knjižničnega odbora sta poročala gg. Gebauer in Ekel, račune pa pregledala gg. Mikuš in Barle. V knjižnični odbor se izvolijo: Clarič, Ekel, Gebauer, Kopitar, v stalni odbor: Clarič, Gebauer, Matko, Pehani, Potokar. Konferenco je zaključil nam toli priljubljen c. kr. okrajni glavar, g. baron Rechbach z iskreno željo, da bi učiteljstvo tudi v prihodnje posvetilo vse svoje moči za najdražje izročeni mu biser, da postanejo otroci dobri sinovi in dobre hčere mogočne Avstrije. Po konferenci se je pričelo živahno gibanje na vrtu gostilničarke pri »Tučku«, kjer smo bili izvrstno postreženi. Navdušenih napitnic ni hotelo biti ne konca ne kraja, vmes je pa marljivo svirala meščanska godba na lok, zopet pod vodstvom neutrudljivega g. Hladnika in kadar so stopili gospodje pevci skupaj, zaorili so ob Krki mogočni glasovi slovanskih pesmi. Imeli smo zopet enkrat svoj dan, prav lep zabaven dan, da smo se otresli za nekaj trenutkov trudapolnega dela in morečih skrbi za svoj obstanek. Celo častiti gostje so vztrajali do zadnjega in bili z nami vred prav židane volje. Storili smo svojo dolžnost, zopet smo poklonili cesarju zagotovilo neomejene vdanosti, spoštovanja in zvestobe, odločilni, vplivni faktorji naj nam pa ovekovečijo ta redek dogodek s povoljno rešitvijo perečega vprašanja o gmotnem stanju, da nastopi za nas z bisernim jubilejem srečnejša in zadovoljnejša bodočnost.

P.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. julija.

Ljubljanska socialnodemokratična stranka je spoznala v sedanjem draginji dobro sredstvo za politično agitacijo in se nadeja, da bo s primernim vpitjem in agitiranjem nalovila kaj novih pristaveh, ki jih n. pr. zaradi novega konsuma jako nujno potrebuje. Da bi stranka na svoje shode laglje privabila kaj več ljudi, vzbudila med občinstvom več zanimanja za te shode in preskrbela za malo premembo, je povabila na svoj shod ljubljanske poslance župana Hribarja, dr. Tavčarja in dr. Trillerja. Res, ženjalna je ta ideja, posebno če se pomisli, da je socialnodemokratična stranka vendar z vsemi silami delala zoper izvolitev teh poslancev in specijalno proti volitvi župana Hribarja postopala tako, kakor bi bila v službi klerikalcev. S tisto pravico, kakor danes socialni demokratje, bi lahko jutri Kregar in njegovi tovariši pojutritšnjem pa vsenemci priredili shod in nanj povabili ljubljanske poslance naj jim pridejo delat štafazo. Hribar, Tavčar in Triller so pač zastopniki ljubljanskega mesta v državnem oziroma deželnem zboru, zastopniki vsega prebivalstva, a s tem še nikakor niso prevzeli dolžnosti, da bi na shode svojih političnih nasprotnikov hodili štafazo delat in da bi jih smeli

nasprotniki rabiti za reklamno sredstvo, ki naj na shode privabi kaj več udeležnikov. Sicer je mogoče, da se rečeni poslanci socialnodemokratičnemu povabilu tudi odzovejo, kakor je mogoče, da se za to povabilo zahvalijo in ostanejo doma — mi hočemo le pribiti, da nima noben poslanec dolžnosti hoditi na shode nasprotnikov in da tiči v povabilu naj pridejo poslanci na shode nasprotnikov nekaka prepotentnost, ki je pa ravno pri ljubljanski socialnodemokratični stranki prav malo opravljena.

Nemški in naši klerikalci. Vse nemške stranke podpirajo nemški »Schulvereine« ter tekmujejo v tem, kdo bo več daroval zanj. Kakor poročajo zadnja izvestja tega nemškega bojnega društva, so posebno krščansko - socialne korporacije vnete podpiralke »Schulvereina« in krščansko - socialni pristaši, lajki kakor tudi duhovniki, so neutrudljivo sodelovali pri »Südmark« in pri nemškem »Schulvereinu«, dasi je dekan Böhm na Nižje Avstrijskem javno izrekel, da ima nemški »Schulverein« proticerkvene tendence. Nemški klerikalci in krščanski socialci podpirajo svoje šolsko društvo, da se širi moč nemštva na škodo Slovanov, vse drugo jim je postranska stvar, zlasti pa vera. Noben nemški klerikalec ali krščanski socialalec ne vpraša, če je pri nemškem »Schulvereinu« vera dovolj na varnem, da bo še le potem dal tiste krone zanj. Tudi dr. Lueger, ki ga ljubljanski »Slo vene« tako obožava, ne vprašuje nikdar po tem, ampak daruje leto za letom po deset in več tisoč za nemško bojno društvo. Pri nas je stvar vsa drugačna. Dasi naši šolski družbi sv. Cirila in Metoda ne more nihče očitati proticerkvenih tendence, vendar so ji naši klerikalci napovedali boj na nož. Uničiti jo hočejo iz samega fanatizma, ker so v njenem vodstvu poleg duhovnikov moške, ki niso na glas, da so klerikalci. Da so pa naši klerikalci tako smrtni sovražniki Cirila - Metodove družbe, pa končno ni nič čudnega in novega. Slovenci so le po imenu, v resnici so pa samo filijalka nemških klerikalcev in krščanskih socialcev, ki delajo z besedo in dejanjem za naš narodni pogin. Podpisali so program nemških klerikalcev, kateri stremi za razširjenjem nemštva, in da potem hvalijo na vse pretege dr. Luegerja, ker nastopa z brutalno silo proti dunajskim Čehom, je umljivo že samo. Ko stoji stvari tako, vprašali bi samo naše klerikalce: Koliko dobivate z Dunaja, da podpirate nemška stremjenja?

Kako skrbje klerikalci za svoje ljudi? Pred kratkim je bil imenovan za ravnatelja na bodoči trgovski šoli profesor Remec, dasi nima za to mesto niti najmanjše sposobnosti; sedaj pa že dobi drugi svoje plačilo za strankarsko zvestobo. Na I. državni gimnaziji v Ljubljani je namreč razpisano mesto prof. Petelina in zatrjuje se nam, da namerava predlagati že ravnateljstvo v prvi vrsti prof. Jarca, dasi je več boljših in primernejših kompetentov. Tako se godi klerikalnim profesorjem, naše ljudi pa »Slovence« vsak hip napade in uganja tako gonjo, da se je v resnici bati, da marsikdo izmed mlajših suplentov sploh do kruha ne pride. Pozivljamo vlado, da čuva pravice! Nujno je pa, da začnemo tudi mi izvajati geslo: Zob za zob!

Pod novim kurzom, ki vlada sedaj v deželnem šolskem svetu kranjskem, se je začelo preganjanje učiteljstva, ki je protizakonito in nemoralno. V Preserju pri Ljubljani službuje kot nadučitelj Avgust Korbar. Šteje že dvajset službenih let in ni bil še nikdar discipliniran. Ker zvesto izpolnjuje svoje stanovske dolžnosti in ker se ne uklanja klerikalnemu terorizmu, ga klerikalci sovražijo in ga hočejo spraviti iz Preserja. Pa kako bi to izvedli? Po fari nosi občinski sluga polo, ki jo ljudje podpisujejo. Podpisujejo se otroci in pa tudi taki, ki nimajo otrok, da bi hodili v šolo. Podpisujejo se celo iz vasi Pake pri Borovnici, ki spada pač v presersko občino, ne pa v tamonjši šolski okoliš. Pravijo, da občinski sluga nekatere ljudi kar sam podpisuje. To so stvari, ki kriče po kazenskem zakonu. — Korbar pa ima petero otrok. Jeseni gre že drugi v Ljubljano v šolo. Da ga prestavijo kam daleč od Ljubljane in železnice, bi bil to zanj hud udarec, toliko hujši, ker je k rivičen. Lahko je dobiti podpisov, ker je ljudstvo nahujskano. Zahtevamo, naj se deželni šolski svet nikar ne ozira na to, kar počno sovražniki šole in učiteljstva. Dolžnost deželnega šolskega sveta je, da štiti učiteljstvo, ker ni izvrševalni organ klerikalnega nasilja, ampak je najvišja šolska oblast v deželi, ki mora biti pravična in nepristranska. Pravočasno smo opozorili člane deželnega šolskega sveta na to infamno klerikalno početje. Naj se ne ozirajo na denuncianta, ampak naj branijo preganjance! Sicer iz-

gubi deželni šolski svet ves ugled, in učiteljstvo bo vedelo, da so njegovi sovražniki tam, kjer bi morali biti prijatelji!

Kranjskih Nemcev gospodarstva vojska zoper kranjske Slovence. Kranjske Nemce in nemškutarje navdaja brezmejno sovraštvo proti vsemu, kar je slovenskega. Prav tu se kaže, da Slovenci redimo strupene gade na svojih prsih. S pravimi Nemci iz Nemčije ali z Dunajčani se da izhajati, ali s to nemškutarijo, ki živi na slovanskih tleh, je to nemogoče. Samo na to mislijo, kako bi nas tlačili in drli ter nam škodovali, kjer je mogoče, pri tem pa v svoje žepe nabasali slovenskega denarja. Gospodarsko bojkotiranje Slovencev izvajo z največjo brezobzirnostjo. Izdali so poseben kažipot, da bi se le noben Nemec ne zatekel v kako slovensko trgovino, h kakemu slovenskemu obrtniku ali v kako slovensko gostilno. Tudi prometu s tuji delajo kar mogoče škodo. Vlada in poklicne korporacije se trudijo na vse načine, da bi privabile tujece na Kranjsko, kranjski nemškutarji pa delajo na vse kriplje, da bi tujece oplašili in jih odgnali. Ta kazinska gospoda je razupila kranjsko deželo kot deželo, kjer tujece še življenja ni varen, če nemški govori. Zgodi se dostikrat, da se tujece prepričajo, kako neutemeljeni so taki umetni iz ljubljanske kazine razširjeni nazori. Zadnjič je v Draždanah na Nemškem izhajajoč list prinesel reklamni članek za Kranjsko. Takoj so kazinotje planili nanj in po vseh možnih nemških listih priobčili strupene članke zoper Kranjsko, zoper Slovence in zoper slovenske hotelirje in gostilničarje, hujskajoč tujece na bojkot Slovencev. Ta kazinotska hudobija je najprej izšla v »Grazer Tagblatt« in od tam v različne druge liste. In Slovenci? Slovenci smo pač potrpežljivi osli!

Trgovci F. X. Golli v Idriji je gotovo vzor klerikalnega trgovca. Glavno načelo njegovega hišnega reda je, da ne smejo njegovi uslužbenci v nobeno narodno gostilno in na nobeno narodno prireditev, pač pa se smejo udeležiti vsakega klerikalnega razgrajanja. Naj bi slovenski trgovski sotrudniki to upoštevali, kadar iščejo služb. Pred kratkim se je Gollijev pomočnik A. K. udeležil Ciril-Metodove veselice. Ko drugi dan mu je Golli strogo prepovedal, še kaj takega storiti. Ker se je pa zadnjikrat kot naroden človek hotel udeležiti tudi sokolske slavnosti v Logatcu, poklical ga je Golli v zadnjem trenutku v svojo sobo, ga izplačal — dasiravno ne v zakonitem roku — in ga vrgel na cesto. In še je mnogo narodnjakov v Idriji, posebno narodnih dam, ki vzlic vednim opominom »Svoji k svojim«, ne poznajo druge trgovine kot F. X. Golli.

Na mestni realki v Idriji je 17. t. m. napravila maturo gospa Fr. Štebi, inženirjeva soproga na Dunaju. Gospa Štebi je prva Slovenka, ki je napravila na realki maturo.

Denuncijantje. V Ptuju se snuje »Sokol« in pridno se že telovadi. Glavni namen Sokola je telovadba. To pa ptujskim nemškutarjem ni všeč in pihajo kot gadije. Pišejo o panslavičinski agitaciji, o nevarnosti za mir v Ptuju in pozivajo ptujske nemčurje, naj pri priliki naklestijo Sokole. Zdi se, kot bi se bil Linhart navzel protisokolskega duha pri ljubljanskem »Slovencu«. Pri tej priliki so se ptujski nemškutarji izkazali kot podli denuncijantje, ki navajajo imena nekaterih ptujskih Slovencev, ki hodijo telovaditi, hoteč jim s tem škodovati. To je umazanost prve vrste in najnižje, najsmotnejše orožje proti dozdnevnu nasprotniku! Tudi to sredstvo je priučen pri ljubljanskem »Slovencu«. Ovajajo zlasti profesorja Komljanca, koncipijenta dr. Kodermana in sodnega pristava dr. Sagadina ter jim groze z materijalno škodo. V Ljubljani smo v tem oziru na boljšem, da takih ovajanj ni. In zakaj jih ni? Odgovor naj si da vsak sam!

Iz deželnega odbora. Imenovani so: Računski svetnikom g. Ivan Kozjek; volonterjem g. Adolf Potokar; stavbenkim pomočnikom g. Karol Lunder in g. Emanuel Hajne.

V ožji odsek za ustanovitev »Slovenske banke« so bili na praški konferenci izvoljeni gg. Ivan Hribar, dr. Preis in dr. Samal. Odsek je dobil nalog, naj čim prej izvede vsa potrebna pripravljalna dela.

Goriški deželni zbor bo sklican septembra, najbrž v drugi polovici.

Nestrpnost triaškega škola proti slovenskemu jeziku. Na Opčinah pri Trstu je bila te dni birma. Pri Naglovi tih maši so peli cerkveni pevci, seveda slovensko. Koncem maše pa škof ni hotel dati blagoslova, če bi pevci peli »tantum ergo« slovenski, ki se je doslej tam vedno slovenski pel. Stvar se je izvršila s tem, da so peli pevci navadni »sveto«.

(Dalje v prilogi.)

Ljudje so ogorčeni nad takim „priateljcem“ Slovencev, kakor ga „Slovenec“ vedno proglasa.

— **Vodja tržaške italijanske liberalne stranke**, odvetnik dr. Felice Venezian, je na smrt bolan. Mož trpi za rakom in za vdencem. Sedaj se nahaja na Opčinah. — V eni zadnjih sej mestnega sveta je bilo dr. Venezianu podeljeno častno meščanstvo. Glasovali so za to tudi slovenski okoliščinski zastopniki. „Slovenska Misao“ jih pa v svoji zadnji številki napada, češ, da tega niso smeli, da je to škandal. Nam se zdi, da so se slovenski zastopniki tržaške okolice na ta način le pokazali kavalirije in da so s tem svojim velikodušnim činom le pridobili na ugledu pri svojih lastnih nasprotnikih. — Bodi še tu povedano, da če umrje dr. Venezian, se sme smatrati za mrtvo tudi italijanska liberalna stranka v Trstu, kajti on je bil edini, ki je to stranko znal voditi in jo obdržavati v življenju.

— **Nemška nestrpnost.** Zaprosto mesto na meščanski šoli v Mariboru je prosila hčerka ravnateljice mariborskega učiteljskega g. Schreinerja. Nemški listi so zagnali vsled tega vrišč in krič, da skozi ušesa leti. „Meščanska šola v Mariboru se s tem posloveni“, vpijejo kot blazni v svoji pobesneli nestrpnosti in kažejo na Ljubljano, kjer se baje spravlja vse pokonci, če bi se na kaki nemški šoli imenovala kaka nemška učna moč. V tem oziru bi mi opozorili nemške fanatike samo na mestno nemško dekliško osemrazrednico v Ljubljani, koliko je nemških učiteljic nameščenih.

— **Pripravljalni odbor „Zveze slovenskih izobraževalnih društev v Ljubljani“.** Na sestanku ljubljanskih nepolitičnih društev izvoljeni pripravljali odbor „Zveze slovenskih izobraževalnih društev v Ljubljani“ se je konstituiral: Predsednik — A. Ribnikar, tajnik — J. Breznik, zapisnikar — Kajzel, odborniki — Dražil, Govekar, L. Jelenc, Volk.

— **Iz poštne službe.** Poštni asistent Karel Dobršek je premeščen iz Köflachu v Maribor.

Grški slovarčki. Da se prej kot prej prične grščina na višji gimnaziji poučevati v slovenščini, sklenil je deželni odbor izdajo takih slovarčkov primerno podpirati.

Draginja in „Slovenec“. Piše se nam: Kleikalci in „Slovenec“ vedno upijejo in zabavljajo na magistrat in ljubljanskega župana kakor da bi ona povzročala draginjo. Na poziv magistrata so mesarji takoj odjenjali za 8 v pri kilogramu mesa, tako, da se sedaj dobi meso „prima volov“ po 70 novcev kg., druge vrste pa od 56—60 novcev. Na stojščih se pa dobi goveje meso celo 45 do 60 novcev kg. Menimo, da se v drugih mestih nikjer ceneje meso ne dobi. Gotovo pa bodo mesarji cene še znižali kakor hitro bo „padla cena živi govedi“ tudi tako ostala. Meni pa „Slovenec“, da je goveda res tako po ceni, da se dobri voli kar na pol zastopni dobe, bi mu pa nasvetovali, da ker je v zadružnih rešeh tak mojster, naj nemudoma preskrbi, da se osnuje „zadružna mesnica“, kjer bodo prav lahko prodajali meso pitanih volov po 1 K. V novem posloplju, kjer se tiska „Slovenec“, ali pa v „Lemenatu“ bi se dala napraviti imenitna mesnica. Sedaj, ko je živina tako „po ceni“ je za tako podjetje najboljši čas in dal bi se napravilo gotovo lep dobiček! Torej na delo, gospodje okoli „Slovenca“, ljubljansko občinstvo bodi si klerikalno ali liberalno vam bode gotovo hvaležno in preverjeni znate biti, da pri prihodnjih volitvah bodo vaši kandidatje soglasno izvoljeni, in ni izključeno, da bi g. Štefe postal še župan ljubljanski. Za prvo silo naj posodi denar „Katoliška tiskarna“ saj spravi vsako leto nad 70.000 K čistega dobička v svojo malho, torej lahko tudi nekaj „posodi“ zadružni mesnici, saj bo neslo izguba je izključena! Torej storite kaj za ljudstvo, sedaj je čas!

Ministrstvo za poljedelstvo je dovolilo „Kmetijski družbi kranjski“ subvencijo v znesku 4000 K za drugo polovico tekočega leta, in sicer za društveno drevnino v Ljubljani in za filjalke; za priridev sadnega sejma v Ljubljani in za vzdrževanje vzorne in poskušne vinske kleti v Ljubljani.

Markacijski odsek „Slov. planinskega društva“ ima 21. t. m. ob 8. zvečer v „Narodnem domu“ sejo in se prosijo člani, da se jo polnoštevilno udeležijo.

Kandija pri Rudolfovem dobi svoj poštni urad.

Trmast človek. Okrajno glavarstvo v Kranju je prepovedalo Janezu Košniku, posestniku na Primorskem po dnevu voziti fekalije skozi mesto Kranj. Košnik se pa za to prepoved ni zmenil, kajti dne 7. majnika je obdolženec 14 let stari sin Peter zopet pri belem dnevu vozil gnojnico skoz mesto. Mestni redar

Dedič je fanta ustavil, spregel konja in ga postavil v neki hlev. Kmalu potem je pa priletel obdolženec s svojim slabomnim sinom Primožem ter hotel s silo konja iz hleva vzeti; oha sta redarja suvala. Šele drugi došli redar je oprostil tovariša iz tega košljivega položaja. Sodišče je Košnika obsodilo na 14 dni težke ječe.

Z zgradbo vodovoda za Kranj in okolico so pričeli pretekli teden. Vodovodna dela nadzoruje deželni inženir gosp. Štembov, ki je nadzoroval tudi gradbo radovljanskega vodovoda.

Regulacija Bleda. Na Bledu je bila komisija zastopnikov deželne vlade in deželnega odbora, ki so se je udeležili tudi zastopniki županstva, zdraviliškega odbora in pogorelo. Namen komisije je bil, določiti, kako se naj novo zgradi po požaru razdejana vas Grad. Ljudstvo samo uvideva, da se ne more več zidati po starem načinu. Vas Grad, najstarejši del Bleda, je bil zgrajen jako tesno, hiše na kupi, vse neravno in za sedanje razmere neprimerno. Ljudstvo želi samo, da bi se zgradil Grad na novo na moderniji način, ker bi s tem zrasla vrednost stavbišč, in nove hiše bi veliko več nesle, kakor pa stare, zakajene bajte. Skupni sklep deželne vlade in deželnega odbora je, da izdelajo tehniški regulacijski načrt, po katerem se mora odsej zidati. Takoj pridejo na Bled štirje inženirji, ki izmerijo in določijo stavbne črte. Dotlej se ne sme nič zidati na pogorišču. V štirinajstih dneh bo načrt toliko dovršen, da se bo vedelo, katere hiše ostanejo in katere se bodo umaknile novemu načrtu.

Mrtveca so našli v Dravi v Mariboru. Star je okoli 30 let, močan in srednje velikosti. Na glavi ima rano. Ležal je kakih 20 dni v vodi.

Prijet konjski tat. V zapore v Škofjo Loko so pripeljali zloglasnega tatu volov in konj 63letnega Andreja Anderberga, ki je doma iz Trsta in ki je bil že 28 let zaprt. Mož ima zopet več tatvin na vesti.

Divjak. Tovarniški delavec Ivan Kralj iz Gradoa pri Litiji je tako razsajal in grozil ljudem z nožem, da ga je bil orožnik primoran aretirati. To se je pa zgodilo šele, ko ga je zabodel z bajonetom v nogo, ker Kralj je divjal, kot bi bil blazen.

Plini so se užgali v nekaterih rovih premogokopa trboveljske premogokopne družbe v Potočji vasi pri Zagorju. Ukrenilo se je vse potrebno, da se ne pripeti kaka nadaljna nesreča.

Klub naprednih slovenskih akademikov v Celju se je konstituiral sledeče: Predsednik: tov. cand. jur. Milko Hrašovec; podpredsednik: tov. stud. jur. Anton Kosi; blagajnik: tov. cand. jur. Karl Laznik; tajnik: tov. cand. jur. Vojteh Hočevar; knjižničar: tov. cand. jur. Matej Šuhaj; namestnik: tov. cand. jur. Viljem Šribar; računski preglednik: tov. abs. jur. Ivan Krašek in tov. cand. jur. Leopold Vičar.

Čuki celjski, tako se nam piše, izleteli so dne 28. junija v Savinsko dolino. „Slov. Gospodar“ z dne 16. julija pravi, da so se poklonili lurski materi božji v Grižah! Skupen obed so imeli pri klerikalnem oštrju Stulerju. Potem pa je petnajst „uniformalnih“ fantov priredilo pod poljstvom nadfanta Šefa, ki je bil enkrat v celjski „Zvezni trgovini“ uslužben, a potem radi raznih ovad obduščen, nekaj prostih vaj. To vam je bila klavna vrsta! In taki ljudje si upajo prispodabljati se „Sokolom“?!

Podružnica kmetijske družbe štajerske v Žalcu se je nedavno osnovala in nje odbor konstituiral. Načeluje ji državni poslanec Fr. Roblek, njega namestnik je Vinko Steiner, posestnik na Gorici; tajnik Ernst Slanc, nadučitelj v Petrovčah; blagajnik pa Karel Janič, veleposestnik v Žalcu. Podružnica šteje do danes 130 članov.

Na meriborskem učiteljskem je bilo ob letošnji maturi aprobeiranih le sedem Slovencev; vsi drugi — četrtoletnikov je bilo 40! — Nemci. To je ono učiteljske, o katerem naši spodnještajerski Germani vedno kričijo v svet, da se na njem — slovenizuje. Ironija!

Poročil se je g. Franc Košar, c. kr. davčni asistent v Rogatcu z gđ. Marico Petovar iz Ormoža.

Zrelo grozdje se je 9. t. m. dobilo v vinogradih Mrevljeta in Cotiča v Dombergu na Gorickem.

Samomer na cesti. V Trstu je na cesti izpil 21letni Arnold Gut steklenico karbolove kisline.

Kap je zadel v Trstu 50letno gospo Amalijo Doudo. Našli so jo že mrtvo.

Nesreča. 33letni delavec Peter Martinčič iz Storij je pri popravljanju telefona pri Matuljah padel z lestve in se nevarno znotraj poškodoval. Prepeljali so ga v tržaško bolnišnico.

Novarna igra. V Trstu je 14letni drogerijski vajenec za šalo mešal v steklenici sestavine smodnikov, pri čemer je steklenica eksplodirala, da je dečko dobil teške poškodbe po obrazu in očeh ter roki. Kmalu bi oslepel.

Velik požar je uničil v petek zjutraj ob 2. Ješetova poslopja v Stražišču pri Kranju. Pogorela je ena hiša in vse gospodarsko poslopje in poslopje za izdelovanje izpredene žime. Škode je nad 20.000 K, dočim znaša zavarovalna svota komaj polovico škode. Živino so še pravčasno rešili, zgorel pa je hlapec, o katerem se sumi, da je kriv požara. Pri požaru so bili domači stražniki in kranjski gasilci.

Slovenci na Koroškem. Preteklo leto so koroški Sloveni pri občinskih volitvah dobili v Kostanjah 5 odbornikov, preje niso imeli nobenega. V Vernbergu so prodrli v III. razredu s 4, v II. z vsemi in v I. z enim odbornikom, v Svetni vasi so pa popolnoma porazili nemškotarsko stranko. Zgubili so v Možici 6 odbornikov, da jih imajo sedaj nasprotniki 12, v St. Vidu v Podjuni so izgubili I. razred, a občina je ostala v slovenskih rokah. V Prevaljah so izgubili dva dosedanjih odbornikov. V drugih krajih so vzdržali kljub silnemu pritisku nasprotnikov svoje pozicije.

Gratišče Zgornje Traunje pri Velikovu na Koroškem je kupil slovenski konsorcij, ki mu je na čelu g. Fajdiga iz Sodražice.

Italijanstvo Gorice se spozna tudi iz sledečega: Na goriški gimnaziji je bilo 1886. leta 97 učencev, ki so bili rojeni v Gorici. Od teh je bilo 17 učencev slovenske narodnosti, 80 pa Italijanov in Nemcev. — Letos je bilo na istem zavodu 118 učencev, rojenih Goričanov. Od teh je bilo 51 Slovencev ter 67 Nemcev. Iz tega je razvidno, da se je v dvaindvajsetih letih število slovenskih učencev, ki so iz Gorice doma, na goriški gimnaziji potrojilo, število učencev drugih narodnosti se pa za 13 skrčilo!

Lloydova palača v Trstu, spremljena v hotel. Lloydova parobrodna družba bo prodala polovico svoje krasne palače v Trstu. V kupljeni polovici palače bi kupci pridili hotel, kateremu bi bilo ime: „Lloyd's Palace Hotel“. Kakor se vidi, gre pri Lloydovi parobrodni družbi od dne do dne slabše: pred kratkim je prodala vladi za 2.100.000 kron svoj krasni „hangar“ (skladišče) v svobodni luki, sedaj prodaja polovico svoje palače, a tu pa tam se še vedno čuje govorica, da bi se Lloydova družba na kak način rešila svoje ladjedelnice.

Miljski katehet pred sodiščem, V „Slovenskem Narodu“ z dne 5. maja t. l. smo poročali, kako je katehet v Miljah pri Trstu poučeval deklice v krščanskem nauku. 9letna Margareta S., hčerka nekega trgovca z jestvinami, se je bila uprla materi, da ne gre več v šolo. Na materino vprašanje, zakaj da se brani v šolo, je pa bila deklica povedala, da zato, ker je ura krščanskega nauka, a „gospod katehet, da je grd ognusnež“. Na to je bila deklica še povedala materi, da jo je katehet večkrat med poukom poklical k sebi in jo tam pred drugimi deklicami tipal, ščipal in ščegetal ter ji govoril nesramne besede. — Dan za tem je bila pa učiteljica Beatrika Mozetič v šoli na hodniku zalotila gručo deklic, ki so se skrivaj pogovarjale in si pripovedovale o svinjarjih, ki jih je bil katehet požel z njimi. Pozneje je učiteljica pozvala k sebi vsako posebej, jih opozorila, naj govore samo resnico in jih potem vprašala o tem, kar je bila prej slučajno slišala. In deklice so ji bile ponovile in potrdile vse, kar so si prej pripovedovale med seboj. S to stvarjo se je bavila šolska, a potem tudi sodna oblast. Na podlagi rezultatov kazenske preiskave je državno pravdnišvo tožilo kateheta, ki je 40letni Maksimin Mazzarini, doma iz Trenta, radi prestopka proti § 516. kazenskega zakonika. — Razprava se je pričela predvečernjim, v soboto, 18. t. m., popoldne na okrajnem sodišču v Kopru. Toženec, gospod katehet, ni prišel na razpravo. Branil ga je odvetnik Petronio iz Trsta. — V preiskavi, ki jo je bila uvedla proti njemu šolska oblast, je gospod katehet priznal, da je res, kar so deklice trdile. Sedaj pa preklonje to priznanje, češ, da je bil tedaj tako razburjen, da ni vedel, kaj govori. Sedaj trdi, da ga obrekujejo le iz maščevalnosti, ker je bil prestrog z otroci: roditelji, ki so sovražni, da so naščuvali deklice, naj porečejo to in ono. — Na razpravi je bilo zaslišanih 7 deklic, ki so vse potrdile, kar so bile že prej povedale, da jih je namreč tipal z roko po golem telesu itd. Gizela O. je povedala, da ko mu je bila nekoč po njegovem ukazu prinesla domov časnike, ji je dal neko sveto podobico, jo je prijel z roko nad golim kolonom in jo poljubil ter jo posadil na

kolena itd. Na predlog branitelja, naj se pozove še neka priča, je bila razprava prekinjena in odgodena do jutri, v torek, 21. t. m. ob 4. uri popoldne.

O letini je izdalo ravnokar poljedelno ministrstvo obsežno poročilo. Vsled suše je ozimina 14 dni prezgodaj dozorela. Jesenske setve so na Kranjskem, posebno pa po Primorskem in v Dalmaciji pritičkave in redke, tako da v Istri in v Dalmaciji najbrže niti ne dobe semena za jesensko setev. Ječmena se je pridelalo na Spod. Štajerskem, Koroškem in Kranjskem srednje, a glede ovsa je vsled suše že slabše. Na Primorskem in v Dalmaciji so ga že poželi. S prosom je sploh slaba. Ajdo so na Štajerskem, Kranjskem in Koroškem že posejali, a setev se ne more razviti vsled suše. Lan je na Štajerskem precej lep. Poznejši krompir si je vsled zadnjega dežja precej opomogel ter je celo na Kranjskem, Primorskem in v Dalmaciji pričakovati srednjedobri pridelek. Sena in detelje se je nakosilo malo, in sicer na Kranjskem le 50%, na Štajerskem 40 do 60%, v Dalmaciji pa do 40% običajnega pridelka. Trta je trpela škodo vsled suše le v Istri in Dalmaciji, dočim je v drugih vinorejskih deželah še vedno pričakovati prav dobre letine.

Nunske ulice. Vsakdanji pasant teh ulic nam piše: Nunske ulice so namenjene samo pasantom. Na to je treba občinstvo opozoriti s tablami na obeh koncih ulic. Na vhodu z Bleiweisove ceste ni nobene table, postavljen je samo branilni kol. Ta pa ne zadostuje, ker kak manjši voz še vedno lahko zavije v te ulice. V petek je jezdi nekdo vjak z rumenimi našivi po teh ulicah. Ko bi se mu bil splašil konj bi se bila lahko zgodila velika nesreča, ker hodi po tej ulici največ šolska mladina. Najbolje bi bilo, da se na obeh koncih ulic napravijo turniketi, da bi razen pešcev nihče ne mogel ulic pasirati.

Nedeljska kronika. Od sobote zvečer pa do danes zjutraj je policija aretovala 13 oseb in sicer 2 radi nočnega vlačuganja, 3 radi prestopka tatvine, 1 radi postopanja, 1 radi prestopka goljufige, 4 ker so bile brez sredstev in dve radi razgrajanja. — Na Žabjaku je družba več ponočnjakov kalila nočni mir s petjem, vpitjem in vriskanjem. Ko se je prikazal polumesec, so razgrajati pobegnili in se je nekaterim posrečilo uteči; več pa se jih bode vendar moralo zagovarjati zaradi kaljenja nočnega miru. — Anton Kaplja, stolarski pomočnik roj. 1886. l. v Domžalah, je v družbi vojakov prepeval po Starem trgu. Ker se ni pokoril opominu policije, je bil aretovan. Prišel mu je na pomoč strgarski pomočnik Anton Božič in hotel stražniku aretacijo preprečiti, kar je Kaplja dalo pogum, da se je začel stražniku zoperstavljati in ga med aretovanjem na levem sredincu telesno poškodoval. Tudi nepoklicanega Božiča je vzela policija v varstvo. — Hudo lakoto je imel A. M., čevljarški pomočnik, ko se je vračal v nedeljo jutro domov, da bi prespal mačka. Kupil si je v neki pekarni na Rimski cesti za 40 vin. žemlji in jih koj tam zaužil. Ker pa je bil le še lačen je pobral več hlebov kruha in odšel v svoje stanovanje. Oškodovanec je tatvino takoj opazil in poslal za njim moža postaviti. Ko je ta prišel v njegovo sobo, je že jedel ukradeni kruh in se tako prestrašil, da bi mu bil požirek ostal kmalu v grlu. Rad ali nerad je moral s stražnikom v zapor, ukradeni kruh pa dati nazaj. — Dva tatinska vajenca sta bila aretovana, ker sta svojemu mojstru ukradla novo obešalo za obleko, vredno 10 K, in je prodala nekemu stinarju. — Antonu Jugu, stolarskemu pomočniku, je neki uzmovič ukradel iz suknjice, katerega je pustil ponoči v podstrešju, 5 K denarja in žepni robec. — Izredno srečo je imel Milovan Zdelar, roj. 1868. v Veliki Orknenici na Hrvaškem. Peljal se je po železnici iz Inomosta v Ljubljano brez voznega listka. Na tukajšnjem kolodvoru pa se je sreča spremenila v smolo, moral je zaradi poskušene goljufige v zapor. Mož je trdil, da nima vinarja, ker se mu je v Ameriki slabo godilo. Ko ga je pa policija preiskala, so dobili pri njem v obleki skritih 803 K 68 v in 26 dolarjev amerikkanskega denarja. Moral sedaj plačati ne samo vožnjo, temuč tudi kazen.

Bikoborba. Včerajšnjo predstavo je motil dež, tako da se ni mogla izvršiti. Vrši se v nedeljo ob istem času in na istem prostoru. Včeraj dobljeni listki pri izhodu veljajo za to predstavo.

Izgubljeno in najdeno. Gospa Viktorja z Luhnova je izgubila zlat uhan rubini. — Časnikar Franjo Piro je izgubil rjavo denarnico s približno 25 K, v denarnici je tudi nekaj pisemskih znamk. — Slikar Anton Stiplošek je izgubil dva bankovca po 10 K. — Branjevec Jožef Kopač je izgubil rjavo denarnico s 20 K de-

narja in ključek k uri. — Na južnem kolodvoru je bila izgubljena oziroma najdena rumena ročna taška, zlata ženska ura, siv povrtnik in dežnik. — Franc Bregar, postrešček je našel zlat prstan z večimi kamni. — Kramarica Marija Pipan je našla zlat prstan.

Delavsko gibanje. Včeraj se je pripeljalo na južni kolodvor iz Amerike 182 Slovencev in Hrvatov.

Šolska izveštja.

Srazredna ljudska šola v Postojni je izdala jubilejno letno poročilo s cesarjevo sliko in spisom „Šola in domača hiša“ (predaval na roditeljskem sestanku začasni šolski vodja Ferd. Juvane). Na šoli je bilo koncem šolskega leta 212 dečkov in 233 deklic, skupno 450; razun 3 vsi Slovenci. Za višji razred, oziroma za izpust je bilo sposobnih 159 dečkov in 196 deklic, tedaj nesposobnih 51 dečkov in 39 deklic. Za vstop v meščansko šolo se je oglasilo 16 dečkov. Poučevalo je 5 učiteljev in 3 učiteljice.

Drobne novice.

— Veliko poverjenje. Blagajnik posojilnice v Platnu pri Karlovi varih Ivan Beer je poveril 238.000 K. Defraudanta, ki je bil tudi tajnik okrajnega zastopa in blagajnik okrajne bolniške blagajne, so zaprli.

— Strašna katastrofa. V Tokatu na Turškem je vihar razdejal 400 hiš. Ubilih je nad 1000 oseb.

— Stavka v Indiji. V Bombaju je stopilo v stavko 14.000 domačih delavcev, ki so v službi pri raznih industrijskih podjetjih. Nastali so nemiri, ki jih je moralo odušiti vojaštvo.

— Potres pri Pontebi. V Moggiju pri Pontebi je bil zadnje dni opetovano potres, ki je poškodoval več hiš. Prebivalstvo kampira pod milim nebom.

Razne stvari.

* **Koliko trošijo bogataši?** O tem je podal ameriški pisatelj Moffett zanimivo statistiko. Življenje bogatašev v Njujorku, kjer je njihovo glavno središče, velja vsakega na dan po 5000 K, a bogataši prve vrste trošijo celo dnevno 240.000 K. Vsaka obleka bogate dame velja 12.000 K; damo, ki nima tako drage obleke, je v „odličnih“ družbah sploh bojkotirajo. Gospe bogatih Američanov izdajajo za svoje obleke na leto 130.000 do 140.000 K. Navadno nosijo obleke le enkrat, potem pa jo zažgo, da bi je ne nosila druga „manj vredna“ ženska. V Neuportu plačuje neki bogataš samo svojemu mesarju na mesec 1200 K. Prvi kuhar v taki rodbini ima letnih 120.000 K, drugi kuhar 25.000 K, tajnik gospe (navadno mlad, lep možki) 70.000 K, poseben učitelj, ako je le en otrok pri hiši, 42.000 K, odgojiteljica 24.000 K, gospodinja 24.000, pet služkinj 30.000, prvi kočijaž 28.000, drugi in tretji 28.000 skupno, voznik avtomobila 24.000, prvi vrtnar 24.000, pomočniki 250.000 K, skupno tedaj le uslužbenici 576.000 K.

* **Ropar Musolino.** Nekdanji kralj kalabrijskega gorovja, neukrotljivo divji ropar Musolino, je sedaj po par letih jetništva na duhu in telesu ves uničen v kaznilnici Portolongone. Vkljub temu ga najstrožje čuvajo, tako da stražarji celo spe pred njegovo ječo. Nihče ne sme k njemu v celico, temuč mu vse podajajo in odnašajo s pomočjo posebne masinerije. V roke ne dobi ničesar trdega niti lesene posode ne, temuč dobi jedi zavite v papir. Ker uživa razbojnik v svoji domovini še vedno velike simpatije, pazijo oblasti, da ne pride za čuvaja pred Musolinijevo celico nikoli kak Kalabrez, ker se boje, da bi pomagal roparju k begu. Musolino pa najbrže sploh ne misli več na prostost, ker nič ne dela, temuč le čita pobožne knjige.

* **Dežela bodočnosti** je vsekakor ameriška država Kanada, ki jo je Voltaire še imenoval „deželo snežišč“. Vsako leto prekorači nad 100 tisoč farmerjev iz zapadnih pokrajin Zedinjenih držav kanadsko mejo, da začnejo obdelovati deviško zemljo. Mali posestniki v obljudenih krajih drugih držav prodajo svoja majhna posestva po 500 do 1500 K za ha ter pridejo s skupičkom v Kanado. Vsak tak priseljenec prinese v Kanado 4000 do 40.000 K, in ker je prišlo zadnja leta najmanj 500.000 takih naselnikov, odneslo se je Zedinjenim državam najmanj 2 milijardi kron, kateri denar je prišel v Kanado. Sploh je Kanada dežela, v kateri sta v zadnjih 25 letih blagostanje in civilizacija napravili največje korake. Pred 25 leti je bilo v celi Kanadi le 3200 km železnice, sedaj jih je 37.000 km. Cena zemlji je poskočila od 6 K pred 25 leti na 40 K za m². Prebivalstvo se je v tem času pomnožilo od 3

na 7 milijonov, uvoz in izvoz pa od letnih 136 milijonov na 3 milijarde.

* **Sadje.** Čas je tu, ko dozoreva razno sadje. Opozoriti je zategadelj, da je jako zdravo uživati s sadjem obenem tudi kruh. To velja posebno za otroke, ki jih po sadju rad trebuha, boli, in sicer večinoma že zato, ker sadje premalo žvečijo. Vsako sadje treba dolgo in dobro žvečiti in to se da najbolje s kruhom. Vsem staršem torej, ki hočejo ohraniti svoje otroke zdrave in zlasti jih obvarovati driske, bodi priporočeno, naj svoje otroke od malega navajajo, da bodo jedli sadje samo s kruhom. Omenjeno bodi pri tem, da velja v nekaterih deželah celo za nesodobno, jesti sadje brez kruha.

* **Proti komarjem pikom.** V neke zdravstvenem listu poroča neki čitatelj o svojih izkušnjah s komarji sledeče: »Lansko poletje so, kakor znano, po nekaterih krajih komarji silno trpinčili ljudi in živali. Na izletih si videl čisto ženske in otroke hudo opikane in otečene po golih delih kože, kakor rokah, vratu in nogah. Kakor so poročali časopisi, je vsled pikov komarjev hudo zbolelo več oseb, zlasti otrok, tako da so jih morali zdraviti zdravniki. To leto nas bodo komarji, kakor kaže, tudi hudo nadlegovali. Zato naj povem tu, kar sem sam izkusil lansko poletje, namreč kako si lahko vsak na čisto enostaven način takoj pomaga, ako ga je pičil komar. Nekoč me je pičil komar v roko in stekla je bula kakor pol oreha velika, ki me je jako bolela. V svojem obupu — kakor bi mi bilo nekaj reklo — sem vjel par komarjev, jih zmečkal na oteklini in podrgnil bulo s sokom, ki ga imajo komarji v sebi. Nato sem takoj začutil čudno ščegetanje, bula je začela izplahovati in čez kako uro je izginila. Zdaj sem na vsakem izletu izkušal to metodo in vsakokrat z uspehom. Da se dobro prepičam, sem »zdravil« večkrat od dveh pikov samo enega, drugega pa sem pustil na miru; in vsakokrat je operirani pik izginil, oni drugi pa otekel. Poizkusi na mojih znanih so pokazali isti uspeh. Ako se pika na tak način takoj lotiš, potem te gotovo ne bo srbel. Najbolje je, če tistega komarja, ki te je pičil, na mestu zmečkaš in se z njim podrgneš.«

* **Štedljivi italijanski ministri.** Kakor so Italijani splošno skromni v svojih potrebah in štedljivi, tako je tudi med ministri več takih zgledov. Sedanji naučni minister Marcora preživi svoje praznike v Milanu, kjer redno sedi s svojim starim prijateljem v majhni kavarni ter igra na karte po vinarijih. Bivši ministrski predsednik Depretis je hodil na hrano v majhno gostilno, kjer je plačal za celodnevno hrano 2 liri. Napitnine ni nikoli plačal več kakor 3 vinarje. Stanovanje je imel iz dveh malih, skromno opremljenih sobic. Ker je imel le eno služabnico, se je čestokrat zgodilo, da je moral iti sam odpirat, ako je prišel obisk. Tako se je zgodilo tudi, ko mu je prišel grški kralj obisk vrniti. Depretis je namestil kralja na oguljenem naslanjaču, ki je močno dišal po salama-hu. Kralj je pozneje pripovedoval, da se mu je zdelo, da je v kaki branjariji, ne pa v stanovanju ministrskega predsednika. Pozneje se je stvar pojasnila. Verni volilci iz It-varpelle so mu poslali kot svojemu bivšemu poslancu dva zabojska salama, ki jih je Depretis spravljal kar pod naslanjač, da jih je imel pri roki, kadar je začutil apetit.

* **Nihilist učenjak.** Ruski nihilist Nikolaj Mozorov je imenovan članom pariškega astronomskega društva. Mozorov je bil član teroristične stranke, ki je aktivno sodelovala pri umoru carja Aleksandra II. Bil je urednik glasila teroristov ter je vodil vse priprave za umor. Po atentatu je ubežal v inozemstvo, a v dveh letih se je zopet vrnil v Rusijo, kjer so ga prijeli in zaprli. Obsojen je bil na smrt, toda vsled kompromisa med vlado in terorističnim odborom so ga pomilostili v dosmrtno ječo v Schlüsselburgu. Pogodba je bila v tem, da je teroristični odbor obljubil, da ne uprizarja za časa carjevega kronanja nobenih atentatov v Moskvi. Mozorov je bil znamenit matematik ter se je v Schlüsselburgu, kjer je preživel polnih 23 let, posvetil zvezdoslovnim znanostim. Mnogo njegovih v ječi napisanih razprav o kozmografiji in atmosfernih pojavih so poslali petrogradski akademiki znanosti, ki pa si ni upala znanstvena dela državnega zločinca obelodaniti. Največje in najoriginalnejše Mozorovo delo je njegova knjiga o apokalipsi. Njegova preiskovanja v področju apokalipse so tako drzna in polna novih misli, ki zametavajo vsa stara načela, da je rusko duhovništvo izposlovalo prepoved tega dela na Ruskem. Med tem pa je pariško astronomsko društvo, ki smatra knjigo Mozorova o apokalipsi za najznamenitejše delo naše dobe, imenovalo Mozorova svojim častnim članom.

* **Esperanto — državni jezik.** Majhna republika Moresnet med Belgijo in Prusijo se sme ponasati, da je prva država, ki goji svetovni jezik esperanto z vsemi razpoložljivimi sredstvi. Deželica šteje le 4000 duš (kakor pri nas večja župnija). Dosedaj je prevladovala nemščina, a sedaj se vsi prebivalci navdušujejo za esperanto, ki postane brezdvomno v par letih nevtalni deželni jezik te nenavadne države. Republika ima namreč samo eno šolo, kjer se uči šest ur na teden esperanto, in sicer dve uri za otroke (70 učencev), dve uri za moške (40 slušateljev) in dve uri za žene (25 slušateljke).

Rnžiževnost.

— »Slovenski Trgovski Vestnik« ima v št. 7. naslednjo vsebino: 1. K pokojninskemu zakonu privatnih nastavljenih. 2. Zgodovina trgovine. 3. Najvažnejše določbe o pristojbinah (kolkih in procentah). 4. Iz trgovske prakse. 5. Slovensko trgovsko društvo v Celju. 6. Slovensko trgovsko društvo v Mariboru. 7. Raznoterosti. Poljaki bojkotirajo nemške izdelke. — Časi se spreminjajo tudi v trgovini. — Poljedelstvo na Angleškem nazaduje. — Določitev termina za prvo zglasitev privatnemu zavarovanju podvrženih nastavljenecv. — Dvajsetletnica Petra Majdiča. — Narodno podjetje na Koroskem. — Nedostaki pri slovenskih trgovcih in trgovskih sotrudnikih na Stajerskem. 8. Društvene vesti. 9. Trgovsko - obrtna zadruga v Ljubljani. 10. Trgovsko bolnišnico in podporno društvo v Ljubljani. 11. Oglasi.

— **Avstrijska politična uprava.** V založbi tvrdke »Akademischer Verlag« na Dunaju je pravkar izšlo delo »Hilfsbuch zur Einführung in die Praxis der österreichischen politischen Verwaltung von Dr. Bruno Schultz.« Delo obsega dve knjigi in velja trdo in lepo vezano 24 K. Teoretiških učnih knjig o avstrijskem upravnem pravu, kakor tudi monografij o posameznih vprašanjih vobče ne manjka. Vrh tega so praktikom na uporabo zbirke normalij in pa jako obsežno Mayrhoferjevo delo. Ni pa doslej bilo knjige za tiste, ki se naj imajo juridično izobrazbo ali ne, morajo pečati z upravnim pravomali ki imajo opravkov s političnimi oblastmi. Dandanes ima takih opravkov skoro vsakdo. Ima jih trgovci, ima jih obrtniki, ima jih posestniki; imajo jih župani in občinski tajniki; imajo jih hranilničniki in posojilnični uradniki. Ti so doslej močno pogrešali knjige, ki bi jim na kratko, a brezhibno, jedrnat in lahko pregledno podala vseh potrebnih navodil in jim jih razložila ter pojasnila z zgledi iz praktičnega življenja. Tako delo je zgoraj navedena knjiga. Velikansko gradivo je spretno in pregledno razvrščeno. Veseli bodo te knjige tudi upravni uradniki, ki vstopajo v konceptno službo pri politični oblasti. Za praktično skušnjo, ki jo morajo napraviti, jim nudi ta knjiga prav vse, kar morajo vedeti. Pa tudi v poznejšem življenju jim bo najboljša pomoč pri njihovih uradnih poslih, zlasti ker se knjiga ozira tudi na najnovejša zakonodajstva. Bodi tako uradnikom, kakor ljudem praktičnega življenja to delo toplo priporočeno.

— **Za praktično učenje ruskega jezika.** V založbi A. B. Gluszkiewiczza v Lvovu je ravno kar izšel prvi sešitek dela, čigar ruski naslov se glasi: »Praktičeskie kursy russkago jazyka« in ki ga izdaja dr. M. T. Gluszkiewicz. Prva knjižica obsega P. P. Gnediča rusko povest »Krov«. Povesti je dodan tolmač, v katerem je obrazložena vsaka beseda te ruske povesti, in sicer je obrazložena v ruskem, v poljskem in v nemškem jeziku. Namen tega dela je, izvežbati v ruskem jeziku in seznaniti z rusko literaturo tiste, ki so le površno pregledali kako rusko slovnico in imajo v oblasti le majhen besedni zaklad. Povrh je poleg ruskega teksta natančno zapisan izgovor, kar je posebno velikega pomena, ker sta izgovor in naglas največja težava ruskega jezika. Cena 1 K 50 vin. Naj bi delo našlo mnogo odjemalcev.

»Narodna knjigarna« priporoča naslednje knjige:

»Ljubljanski Zvon«, katerega je dobili še letnike 1901., 1902., 1903., 1904., 1905., 1906., 1907. in 1908. Vsak letnik velja broširan 9 K 20 v., s pošto 40 vin. več.

Josip Jurčič: Zbrani spisi. 11 zvezkov. Vsak zvezek velja broširan 1 K 20 vin., vezan 2 K, s pošto 20 v. več.

Ivan Cankar: Aleš iz Razora. Povest iz narodnega življenja. Broširan 1 K 50 vin., vezan 2 K 50 vin., s pošto 20 vin. več.

Ivan Lah: Vaška kronika. Zgodovinske povesti iz dobe turških vojsk, kmečkih vstaj in verskih bojev. Broširan 1 K 70 vin., vezan 2 K 70 vin., s pošto 20 vin. več.

Zbirka znamenitih povesti. Prvi snopič. Maksim Gorkij: Človek. Cena 60 vin., s pošto 70 vin.

Rado Murnik: Najhujši sovražniki. Pončna razprava o rodilnih nalezljivih boleznih. Cena 60 vin., s pošto 70 vin.

Ante Beg: Slovensko - nemška meja na Koroskem. Narodopisna in zgodovinska razprava o koroskih Slovincih. Z zemljevidom. Cena 1 K 50 vin., vezano 2 K 50 vin., s pošto 20 vin. več.

Fr. Lipič: Strahovalci dveh kron. Zgodovinski roman iz dobe velikih bojev med beneško republiko, turškim cesarstvom in slovenskimi ter hrvaškimi pomorskimi roparji. Dve knjigi. Cena obema 2 K, s pošto 40 vin. več.

M. Senčar: Čez trnje do sreče. Roman iz slovenskega življenja. Cena 1 K 20 vin., vezan 2 K 20 vin., s pošto 10 vin. več.

Fr. Remec: Premaganci. Novela iz ljubljanskega življenja. Cena 60 vin., s pošto 70 vin.

Novi obrtni red. Slovenska izdaja. Cena 1 K, s pošto 1 K 10 vin.

Novi vinski zakon, ki ga mora imeti nabitega v svojih prostorih vsak gostilničar, vsak kavarnar, vsak vinotrčec in vsak vinogradnik. Cena 70 vin., s pošto 80 vin.

Vzorna pravila za obrtne zadruge. Cena 50 vin., s pošto 60 vin.

Vzorna pravila za pomočniške zbornice. Cena 30 vin., s pošto 40 vin.

Delavski red za opekarne, sestavljen po določbah zakona in ministrskih naredb. Ta delavski red mora biti nabit v vseh opekarnah. Cena 50 vin., s pošto 60 vin.

Tiskovine za odvetnike in notarje. Troškovnika à 5 vin., pooblastila za civilno in kazensko zastopstvo à 5 vin., notarski akti na navedenem papirju à 5 vin., na močnem in finem dokumentnem papirju à 15 v.

Kubična knjiga za trgovce z lesom. Obsega rezan, tesan in okrogel les vse debelosti, računani na čevlje in metre. Cena vezani knjigi 5 K, s knjigi 1 K 20 vin., s pošto 1 K 40 v.

Novi hitri računar. Praktična knjižica, ki ima vse, kar je v kupilu in prodaji potrebno, že zanesljivo izračunano. Cena vezani knjigi 1 K 20 vin., s pošto 1 K 40 vin.

Izpred sodišču.

Tatinska delavca. Rudolf K. in Fr. Vidmar, delavca v Ljubljani, sta dne 21. junija t. l. iz zaklenjene kleti Hamerschmidove stavbe izmaknila dva sodelavcema nekaj obleke vredne 15 K 60 v. Obsojena sta bila vsak na dva meseca težke ječe.

Svojega gospodarja okradel. Franc Schnepfleitner, v Mühlthalu na Zgor. Stajerskem doma, je v času, ko je šel služiti pri Janezu Stalniku, lastniku gugalnice v Ljubljani, odnesel zavitek, v katerem je bila moška oprava in nekaj drugih drobnarij. Obsojen je bil na 7 mesecev težke ječe.

Ženo poškodoval. Frano Prašnikar, posestnik v Zagorici, je svojo ženo Marijo z nogo tako v spolovila brenil, da jo je težko poškodoval. Sam pripoveduje, da je prišel dne 17. majnika t. l. popoldne vinjen domov in da sta se nato začela z ženo, ki tudi ni bila trezna, prepirati, na kar jo je z boso nogo sunil. Žena se je pričevanju odrekla. Prašnikar je bil obsojen na 2 meseca ječe.

Nezvesta služkinja. Marija Fojkar je približno 7 mesecev za kuharico služila pri Matildi Lang v Ljubljani. V tem času ji je izmaknila perila in obleke v vrednosti 39 kron 65 vin. Dne 16. majnika je prišla na obisk njena mati Katarina, krošnjarica v Škofji Loki. Tej je oddala culo, v kateri so bile ukradene reči, da bi jih odnesla domov, a je bila med potjo aretovana. Obe dejanje priznati. Marija Fojkar se zagovarja, da je dejanje izvršila z ozirom na otroke, ki ga je imela poroditi. Obsojena je bila na en mesec težke ječe, mati Katarina pa na 5 dni zapore.

Priliko je porabil. France Kocmur, hlapec v Ljubljani, je prišel na obisk k svoji materi, ki je stanovala pri Uršuli Oven, gostiji na Igu. Ker ni bilo nobenega doma, odprl je novo skrinjo, last Urše Oven, ter izmaknil iz nje bankovec za 20 K. Obdolženeo, ki dejanja ne taji, je bil obsojen na 2 meseca težke ječe.

Telefonska in brzojavna poročila.

Lloydov parnik »Praga«. Trst, 20. julija. Včeraj je bil slovesno izročen prometu novi Lloydov parnik »Praga«. Slavnostnemu činu so prisostvovali praški župan dr. Groš na čelu deputacije mestnega občinskega sveta, trgovinski minister dr. Fiedler, poslanec Kaftan, namestnik prince Hohenlohe, tržaški žu-

pan dr. Sandrinelli, Lloydovi in drugi dostojanstveniki. Prvi je govoril podpredsednik »Avstrijskega Lloyd« Singer, ki je v svojem govoru naglašal, da je Lloydova uprava s tem, da je dala novemu parniku ime »Praga«, hotela počastiti Češko in njeno stolno mesto Prago, kjer cvete industrija. Na to so še govorili župan praški dr. Groš, trgovinski minister dr. Fiedler, Lloydov ravnatelj Frankfurter in češki namestnik Coudenhove. »Praga« je napravila prvo vožnjo na Brionske otoke, katere so se udeležili vsi gori navedeni gostje.

Demisija barona Buriana?

Dunaj, 20. julija. Listi poročajo, da se skupni finančni minister baron Burian, ki je odšel na dopust, ne vrne več na svoje mesto in da postane njegov naslednik grof Aladar Zichy. Na merodajnem mestu se ta vest dementuje.

Millijonski obiskovalec na praški razstavi.

Praga, 20. julija. Včeraj je doseglo število oseb, ki so obiskali jubilejsko razstavo, prvi milijon. Prvi milijonski obiskovalec je bil neki delavec, ki je bil obdarovan z raznimi dragocenimi darili.

»Slovenska banka«.

Praga, 20. julija. Meseca decembra bo imel celotni odbor za ustanovitev »Slovenske banke« sejo o Petrogradu, na kateri se imajo odobriti pravila za banko.

Slovenski gostje v Taboru in Piseku.

Praga, 20. julija. Udeležniki slovenske konference so se danes s posebnim vlakom odpeljali v Tabor, kjer so bili sijajno sprejeti. Iz Tabora se odpeljejo v Pisek.

Srbska kriza končana.

Belgrad, 20. julija. Sporazumljenje med starimi in mladimi radikali se je doseglo na tej podlagi: Skupščina reši proračun brez apanaže in sprejme trgovinsko pogodbo z Avstrijo. Nato stopijo v Velimirovičev kabinet 3 samostalci. V jesenskem zasedanju ima skupščina razpravljati o načrtu novega volilnega reda in občinskega reda ter eventualno še o drugih važnih zadevah. Nove volitve za skupščino se imajo izvesti najkasneje do meseca septembra prihodnjega leta.

Nunzio Nasi zopet izvoljen.

Rim, 20. julija. Bivši minister Nasi, ki je bil obsojen v večmesečno ječo radi poneverjenja, je bil zopet v Trapaniju izvoljen za poslanca. Izmed 3006 oddanih glasov jih je dobil 2866.

Gospodarstvo.

Rudarstvo v okrožju ljubljanskega rudniškega urada. V naslednjem podajamo izkaz o sedanjem stanju rudarstva v tem okrožju, v oklepah pa so dodane spremembe od lanskega leta.

Živo srebro. Izmed 3 rudnikov živega srebra se je delalo samo v 1 (=), in sicer v erariem idrijskem. Zaposlenih je bilo pri vseh treh rudnikih 971 (= 7) oseb. Dodelalo se je 892 207 metrskih stotov (= 18 929 q) srebrne rude v vrednosti 2,195 066 K (= 3646 K) pri povprečni ceni 2 K 46 h za stot (= 5 h). Vse te rude so se podelale v domači topilnici. Kovinskega srebra se je istotam dodelalo 5269-75 stotov (= 804 q) v vrednosti 2,487 322 K (= 11 990 K) pri povprečni ceni 472 K (= 3 K) za stot.

Železo. Izmed 5 (=) železno-rudniških podjetij je bil en sam rudnik rjavega železovca začasnno z 2 možema obratovan in je dogotovil 40 stotov (= 360 q) železne rude za izdelovanje čistilnega praška v vrednosti 160 K (= 1440 K) pri povprečni ceni 4 K (=) za stot.

Pri nobenemu rudokopu pripadajočih plavžih Kranjske industrijske družbe v Šklednju pri Trstu se je z delavstvom 540 (= 120) mož in 2 (= 1) plavžema v 80 (= 28) obratnih tednih dogotovilo 690 540 stotov (= 304 530 q) svežega surovega železa v vrednosti 7,592 415 kron (= 2 400 505 kron) in 43 160 stotov (= 3800 q) litega surovega železa v vrednosti 345 280 K (= 7168 kron), v celem torej 733 700 stotov v vrednosti 7,937 695 K. Železne rude so bile grškega, španskega, alžirskega, bosanskega in kranjskega (mangani) izvora.

Svinec. Od 5 (=) podjetij za svinec ni delalo nobeno. Kovinskega svineca se je v litjski talilnici z delavstvom 58 (= 7) mož dodelalo 14 990 stotov (= 5797 q) v vrednosti 751 000 kron (= 194 416 K) pri povprečni ceni 50 K 10 h (= 4 K 62 h) za stot in se jih je dodelo v tuzemstvu.

Antimon. Edini antimonov rudokop Trojana je v svojem prvem obratnem letu z 39 delavci dal 5300 stotov antimonove rude v vrednosti 8600 K pri povprečni ceni 1 K 62 h za stot. — V plavžih, k temu rudokopu pripadajočih, se je z 2 delavcema dodelalo 10 stotov antimonovega oksida v vrednosti 600 K in 5

centov antimonium orudum v vrednosti 250 K.

Mangan. Podjetij na mangan je bilo to obratno leto 3 (=), izmed katerih je edinole 1 (=) rudnik kranjske industrijske družbe na Begunjski s 36 (= 12) možmi obratoval in dodelal 24 601 stot (= 5476 q) manganove rude v vrednosti 34 442 kron (= 1650 K) za povprečno ceno 1 K 40 h (= 20 h) za metrski stot.

Rjavi premog. A. Kranjska. Izmed 20 (= 1) podjetij jih je obratovalo 8 (= 3); ti so dodelali 3,198 765 metrskih stotov (= 206 677 q) v vrednosti 2,023 692 K (= 196 657 K) za povprečno ceno 72 29 h (= 11 23 h) za metrski stot. Od teh pride: 1.) na premogokop Zagorje Trboveljske premogokopne družbe 1,956 000 metrskih stotov. 2.) na premogokop Kočevje iste družbe 1,181 700 metrskih stotov. 3.) na premogokop Sent Janž I. šentjanske premogokopne družbe 46 375 met. stotov. 4.) na ostale premogokope 14 690 met. stot. Pri vseh rudnikih skupaj je bilo zaposlenih 1330 (= 5) oseb, na katere pride povprečna pridobitvena vsota 2405 met. stotov v vrednosti 1522 K.

B. Primorje. Edino (=) obratovano podjetje v Škofljah je dodelalo z 21 (= 6) možmi 15 076 centov (= 11 991 q) rjavega premoga v vrednosti 21 106 K (= 16 170 K) za povprečno ceno 1 K 40 h (= 20) za metrski stot.

Zahvala.

Občina Bled izraža tem potom najtoplejšo zahvalo vsem, ki so ob priliki velike nesreče, katera jo je zadela d. e. 19. junija, l. pomagali bodisi pri gasilni, bodisi z darovi za pogorele v prvi vrsti se zahvaljujem g. dež. preds. baronu Schwarzu za njegovo brzojavno izraženo sočutje in obljubljen posredovanje za državno podporo, visokorodnemu g. dvornemu svetniku grofu Chorinskemu, ki je takoj prihitel in ljubeznivo tolažil obupane vaščane, kakor tudi g. okr. glavarju pl. Deteli. Nadalje se zahvali velečenjenim gg. častnikom in moštvu, ki so dve noči in en dan neumorno delali, da so zadušili in razvalinali in v gozdu teči ogenj.

Osobito se zahvaljuje častitim gasilnim društvom, ki so z veliko hitrostjo prihitela na pomoč iz Zasipa, Ribnega, Gorji, Radovljice, Breznice, Boh. Bele, Beguni, Save, Javornika, Jesenice, Hrušice, Boh. Bistrice, Kranja in tudi domačemu gasilnemu društvu. Zlissi pa ne smemo pozabiti naših častitih letoviščarjev, ki so z občudovanjem vredno pridnostjo neumorno gasili in bili v lep zgled domačinom — Istotako se zahvali vsem drugim, ki so pri tej priliki na kakoršenkoli način pomagali nesrečnim pogorelcem.

Županija Bled.

dne 17. julija 1918.

Župan Fran Rus.

Umrli so v Ljubljani.

Dne 13. julija: Franja Čeč, gostija, 55 let, Strelške ulice št. 2.

Fridolin pl. vit. Franken, umirovljeni glavni davkar, 76 let, Vodnikov trg št. 2.

Dne 16. julija: Andrej Dermikovič, mizar-jey sin. 1 leto. Karolinska zemlja 10. — Lucija Kerže, gostija. 76 let. Emonska c. 10.

V hiralnici:

Dne 16. julija: Alojzija Klemenčič, delavka. 36 let.

Dne 18. julija: Beatrice Terezija Mikolič, usmiljenka. 59 let. — Marija Oblak, delavka. 73 let.

V deželni bolnici:

Dne 15. julija: Franja Vesel, dninar. 37 l.

Dne 15. jul.: Marija Strajnar, del. žena. 29 l.

Proti zobobolu in gnilobi zob

izborna deluje dobro znana
antiseptična

Melusine ustna in zobna voda

ki utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust.
i steklenica z navodilom 1 K.

Bi gorodnemu gospodu M. Levstiku, lekarnarju v Ljubljani.

Vaša izborna Melusine ustna in zobna voda je najboljšo sredstvo zoper zobobol, odstranjuje neprijetno sapo iz ust in je neprekosljiv pripomoček proti gnilobi zob, zato jo vsakemu najtopleje priporočam. Obenem pa prosim, pošljite še 3 steklenice Melusine ustne in zobne vode. Dovolim, da to javno oznamite, ker je res hvala vredno.

Leopold Šangl, mestni tajnik.

Metlika, 24. aprila 1908.

Dož. lekarna Mil. Lenstoka

v Ljubljani; Reslijeva cesta št. 1
solog novoprijaznega Fran Jožefovega
inbil. mošta. 25 28

Meteorološko poročilo.

Vlšina nad morjem 206. (Srednji aradni tlak 756° mm.

Julija	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebe
18.	9. zv.	726.1	17.1	sr. szah.	oblačno
19.	7. zv.	725.1	16.4	slab jug	
20.	2. pop.	727.3	19.4	sr. sever	del. obl.
9. zv.	729.2	14.7	brezvetr.	pol obl.	
7. zv.	729.6	13.5	slab jug	oblačno	
2. pop.	729.8	19.8	sr. zjah.		
Srednja včerašnja in predvčerašnja temperatura: 18.4° in 16.8°; norm. 19.8° in 19.8°. Padavina v 24 urah 14.2 mm in 4.4 mm. Soboto zvečer nevihta, v nedeljo dopoldne in popoldne dež.					

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.
Uradni kurs d. b. 20. julija 1908.

Stavka	Delež	Blago
1. majska renta	96.70	96.90
2. srebrena renta	99.05	99.25
3. avstr. krona renta	96.85	97.85
4. z. z.	116.15	116.35
5. ogrska krona renta	93. . .	93.20
6. z. z.	111.10	111.30
7. posojilo dež. Kranjske	97.75	98.75
8. posojilo mesta Spiljet	100.10	101.10
9. Zadar	99.20	100.20
10. bos. herc. železnice	98.80	99.75
11. posojilo 1902	97.95	98.25
12. češka dež. banka k. o.	97.15	98.15
13. z. o.	109.76	110.25
14. z. o.	104. . .	105. . .
15. z. o.	104. . .	105. . .
16. z. o.	98.50	99.50
17. z. o.	98.25	99.25
18. z. o.	98.50	99.50
19. z. o.	98. . .	99. . .
20. z. o.	99.75	100.75
21. z. o.	99.90	. .
22. z. o.	98. . .	99. . .
23. z. o.	274.50	276.50
24. z. o.	99. . .	100. . .

1. srebrena	152.25	154.25
2. od l. 1864	261. . .	265. . .
3. tizske	142. . .	146. . .
4. zem. kred. I. emisije	266.50	272.50
5. II.	258. . .	264. . .
6. ogrske hip. banke	235.75	241.75
7. srbske a. frs. 100.	99.50	105.50
8. turške	185.50	186.85
9. Basilijske	19.90	21.90
10. kreditne	473. . .	483. . .
11. nemške	108. . .	118. . .
12. kirovske	111. . .	121. . .
13. ljubljanske	60.60	66.60
14. avstr. rdeč. križa	50.40	54.40
15.	25.90	27.90
16. Rudolfove	67.50	71.50
17. Salburške	274. . .	267. . .
18. Lunaiske kom.	492. . .	502. . .

1. Dalmat.	116.35	117.35
2. železnice	695.75	696.75
3. avstr.-ogr. banke	1742. . .	1743. . .
4. avstr. kreditne banke	618. . .	6. . .
5. železnice	736.50	737.50
6. železnice	238.50	239.50
7. železnice	703. . .	707. . .
8. železnice	667.50	668.50
9. železnice	2677. . .	2687. . .
10. železnice	549.50	550.50
11. železnice	261.50	263. . .
12. železnice	535. . .	539. . .
13. železnice	170. . .	173. . .

1. C. kr. cekin	11.34	11.37
2. 20 franki	19.08	19.10
3. 20 marke	23.48	23.53
4. Sovereigns	23.95	23.99
5. Marke	117.47	117.67
6. Laški bankovci	95.50	95.70
7. Rublji	2.51	2.52
8. Polariji	4.80	5. . .

Žitne cene v Budimpešti.

1. Pšenica za oktober	za 50 kg	K 11.20
2. Rž za oktober	za 50 kg	K 9.46
3. Koruza za julij	za 50 kg	K 7.58
4.	za 50 kg	K 7.58
5.	za 50 kg	K 7.36
6. Oves za oktober	za 50 kg	K 8.41

Topolove plohe

6-7 cm debele, 2 1/2-4 m dolge proda
Franc Cvek
Moste pri Ljubljani.

šivilje

dobijo trajno delo v Kranju pri
Mariji Pluntner št. 105. 2500-1

Učenca

za špecerijsko trgovino sprejme
A. Gerjol, Vodmat, Ljubljana.
2457-3

Pozor! Pozor!

Proda se po prav ugodni ceni zaradi
družinskih razmer

lepo posestvo . .

Stanovna hiša (gostilna s trafiko) 7 sob, 3
kleti itd. gospodarsko poslopje ter kovačnica
vsa poslopja v najboljšem trdo zidanem
stanju, 12 oravov zemlje, v travnikih, njivah,
sadonosnikih, vinogradih in gozdi, pol ure
od južnoželezniške postaje Poličane (Poli-
tschach) par koračkov od deželnoželezniške
postaje, 10 minut od tovarne in žage. Po-
slopja leže na glavni cesti.
Več pove lastnik Anton Čater, gostil-
ničar, Sp. Laše, pošta Sv. Duh pri Polič-
anah na Sp. Stajerskem. 2503-1

Poziv.

Podpisani pozivljam s tem vse
one, katerim bi bil baje kdaj kaj
ukradel, da se oglasio.

V Ljubljani, 18. julija 1908.

Anton Kušar

portir v Tecmiesovi tovarni.

Radi preselitve se cené proda razna

hišna oprava

na Starem trgu št. 6, II. nadst. 2446 3

Mestna učiteljica sprejme za

prihodnje šolsko leto 2299-6

dve deklici

na hrano in stanovanje. Klavir na
raspolago. — Zglasila pod št. 100
"upravnistvu" „Slov. Naroda“.

Dobra 2497-1

kuharica

ki je zmožna samostojnega gospo-
dinjstva, se sprejme pri Karlu Je-
lovšku, tovarnarju na Vrhniki.

Kupim rabljeno

moško in damsko kolo

Ponudbe pod „T. Bregman“ na
uprav. „Slov. Naroda“ 2501-1

Pozor!

Poskusite, ne bo vam žal! Pred-
meti, mladim gospodičam in ge-
spem zelo koristni, se dobijo na pi-
smena vprašanja „D. B. 103, kori-
stno“, poštno ležajo, glavna pošta.
Ljubljana. 2498

Seno za konje

tudi sladko seno in
detelja za goved
se dobavlja na vagone.

Vprašanja pod „Hon-Export“

Celje, poštni predal 63. 2496-1

Resni kupci!

Zaradi rodovinskih razmer se
tako po žgodnih pogojih proda ali
da v našem lepo posestvo z večjim
obrtom, dobro obiskana gostilna, kjer
se toči: vino, pivo, žganje, kava in
čaj. Sobe za prenočišče, prodaja to-
baka, velika ledenica in prav dober
mlin, veliko lepega hmelja, vsak dan
gotov in dober zaslužek s konjem,
na hiši je koncesija za prodajalno z
mešanim blagom, mesarijo. Pekarija
za kruh se potrebuje, je pripravljen
prostor. Blizu so tovarne. Celo po-
slopje je v dobrem stanju, večji del
novo, ležeče v najlepšem in zdravem
kraju, obisk vnanem od letoviščnikov.
Hiša je blizu cerkve, šole in pošte na
Spodnjem Stajerskem, v kraju Celje.
Naslov pove uprav. „Slov. Naroda“.

Oznani!

zenska, 37 let stara, izurjena v
vseh ročnih delih, želi vjeti v zakon
vdovca od 40-60 let starega: ako
ima premoženje, sme biti star 70-80
let. Žila bi skrbna gospodinja in
usmiljena mačeha. 2502
Dopisi pod „37 let“ na upravni-
štvo „Slov. Naroda“.

Oznanje

mašinst in kurjač

leže službe k parnemu stroju. Nastop
službe takoj. Plačilo po dogovoru.
Naslov: Miha Sveto, mašinst,
Bovka, pošta Vrhnika. 2496-1

Ugarski učenec

se sprejme pri Rudolfa Rusa v
Kranju. 2265 18

Strojnika

leže večje takajšnje podjetje. Vstop
z avgustom t. l. Strojnik, ki je tudi
izvešan v ključavničarstvu, ima
prednost. 2449-3
Ponudbe pod „J. A.“ na uprav.
„Slov. Naroda“.

Kder hoče varno, mirno in hitro

v Ameriko potovati, naj se

obrne na od

visoke o. kr.

deželne vlade

potrjenega glavnega zastopnika:

Fr. Seunig,

Ljubljana, Kolodvorske ulice 28

Odprava potnikov samo z najno-
vejšimi parniki „velikani“: 2343-3

Kaiserin Aug. Victoria, nosi 25.000 ton

Amerika 24.000

President Lincoln 20.000

President Grant 20.000

Vožnja Ljubljana - Hamburg

traja z nanovo uvedenimi direktnimi

voznimi kartami, brez vsake menjave

okroglo 1 1/2 dni, ter ima potnik pravo

porabe brzovlakov po celi

črti od Avstrijske meje (Eger) naprej.

Pozor! Pozor!

Kavarna „Leon“

V Ljubljani 239 29

na Starem trgu št. 30

vsak torek, četrtek in nedeljo

uso noč odprta.

Na razpolago je najnovejši

ameriški biljard in elek-

trični klavir.

Z odličnim spoštovanjem

Leo in Fani Pogačnik.

IVAN & NIKOLAJ ŽIC

trgovina z vinom na veliko.

Ladje: „Domitila“ & „Stefanija“

v Pulju v Istri

prodajata vina:

Vino s Visa, črn liter po 40 in 42 h

belo 48 . . . 50

Istrijske, črni 34 . . . 36

beli 36 . . . 38

Dalmatinske, črni 34 . . . 36

beli 40 . . . 42

šiljer, (Opolo) 84 . . . 86

franko kolodvor Pulj v izposojenih posodah, ki se ne uračunijo, pa jih je treba čimprej vrniti

franku kolodvor Pulj. Pošilja se se po povzetju in sicer samo od 66 litrov naprej. Za priročnost

svojih vin poplačamo jamčiva. 895-10

Absoljuran 2485-2

šestošolec

se takoj sprejme kot aspirant v
lekarni Josipa Močnika v Kamniku.

Jake lop

lovski pes

(Verstehhund) se je zatekel v Mo-
krenog ter je že več dni brez pra-
vega gospodarja. Lastniku daje po-
jasnila brezplačno Peter Strol, trgo-
vec v Mokrenogu. 2492-2

Kavarna „Ilirija“

v Ljubljani,

3 minute od Južnega kolodvora

je vsak dan

vso noč odprta.

Zaloga

karbida

30 kron franko.

Josip Jirko, instalater

najsigurnejše acetilenske razsvetljave

v sibenici. 2399-4

Gostilna

„Pri Bobenčku“ na Glincah na oglu

državne in nove ceste v Rožno dolino,

s novimi restavracijskimi prostori,

lepim kostanjevim vrtem, z acetilin-

sko razsvetljavo, skoraj popolno opravo

in lepim stanovanjem s koncesijo vred

se odda takoj v najem, oziroma s

1. avgustom ali pozneje. 2439-5

Natančneje se izve na Glincah

št. 37.

Prodajalka učenka

in

za papirnato stroko se sprejmeta

takoj pri Fr. Igliču v Ljubljani,

Mestni trg št. 11. 2472-3

Razglednice

umetniške.

in

pokrajinske

se dobe vedno

v veliki izbiri v

„Narodni knjigarni“

Jurčičev trg št. 3.

Najbolja zaloga navadnih do najfiniših

otroških vozičkov

in navadne do najfinišje

žime.

M. Pakič

v Ljubljani.

Bezplatno naročilo in

pošilja s povzetjem.

J. KEBER

trgovina z manufakturnim

in perflnim blagom

— v Ljubljani —

na Starem trgu št. 9

priporoča

vence in šopke

za neveste

ter

nagrobne vence

po izredno nizkih cenah.

Potrebščine za krojače in šivilje.

G. ČADEŽ

v Ljubljani

Mestni trg št. 14

poleg Uršičeve manufakturne trgovine

priporoča 29

klobuke

čepice, razno moško perilo,

kravate, ovratnike itd.

Blago imam solidno, cene zmerno.

Postrežem točno.

Odlikovan

